З Днем Повітряних Сил Збройних Сил України!

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№31 (694) 29 липня – 2 серпня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Повітряним Силам – 9 років!

8-9 стор.

Колаж Юрія Ігната.

Під надійним контролем

Раптово обірвавши ранкову тишу, сигнал “Навчальна тривога”, що пролунав на командному пункті батальйону підполковника Віталія Бузовського радіотехнічної бригади ім. Богдана Хмельницького Повітряного командування “Південь”, привів у дію злагоджений механізм щорічного тактичного навчання підрозділу.

Хвилиною пізніше про початок навчань були оповіщені й окремі роти батальйону, дисльоковані в Одеській та Миколаївській областях. Від цього часу кожен військовослужбовець, без зайвої метушні та надмірної квапливості, включився у приведення свого підрозділу у вищий ступінь бойової готовності. На командні пункти батальйону і рот прибуло посилення чергової зміни, технічну територію підлеглі начальника наземної оборони капітана Олексія Андреєва взяли у кругову оборону та виставили додаткові патрулі.

Тим часом прибули військовослужбовці, що проживають за межами частини. Отримавши зброю та спорядження, вони відбули на свої місця у складі бойової обслуги. Для нарощування радіолокаційного поля бригади у заздалегідь визначений район вийшла колона мобільного радіолокаційного взводу під керівництвом капітана Сергія Шантора.

На КП батальйону – в епіцентрі навчання – ні на мить не припиняється радіолокаційний контроль повітряного простору.

“Виявлена нова ціль! Азимут – 40, дальність – 200 кілометрів. Ціль не відповідає. За складом – одна”, – доповів оператор “Третьої” РЛС П-18МА.

Закінчення на 2 стор.

Товариші солдати і сержанти, старшини та прапорщики, офіцери і генерали! Шановні ветерани і працівники Повітряних Сил Збройних Сил України!

Вітаю Вас із святом – Днем Повітряних Сил Збройних Сил України!

Повітряні Сили є гарантом безпеки та непорушності повітряних кордонів нашої країни.

Свято військових авіаторів, штурманів, фахівців зв'язку та радіотехнічного забезпечення польотів, авіаційного тилу та усіх спеціалістів, хто забезпечує якість та безпеку польотів, – це свято сміливих та мужніх людей, а їх сумлінна служба – це приклад гідності й честі, відданості військовому обов'язку та українському народу.

Щиро бажаю Вам та вашим сім'ям щастя, родинного тепла та затишку, мирного неба, сил і натхнення для подальшого розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України.

Зі святом!

Міністр оборони України Павло Лебедєв.

Шановні ветерани!

Від імені військової ради Командування Повітряних Сил Збройних Сил України та себе особисто щиросердечно вітаю Вас з професійним святом – Днем Повітряних Сил Збройних Сил України.

Пройшовши складний шлях формування, Повітряні Сили за короткий період стали одним з головних носіїв бойового потенціалу Збройних Сил України. Особовий склад Повітряних Сил повсякденною практичною діяльністю підтвердив спроможність якісно виконувати покладені завдання, надійно захищати безпеку і непорушність повітряних кордонів нашої Вітчизни.

У цей святковий день хочу подякувати за самовіддане служіння українському народові тим, хто стояв у витоків нашого виду Збройних Сил України, всім військовослужбовцям та працівникам Повітряних Сил Збройних Сил України за сумлінне виконання покладених на них завдань, ветеранам Збройних Сил за їхній бойовий і трудовий героїзм.

Бажаю Вам та Вашим родинам доброго здоров'я, миру і злагоди, щастя і процвітання, наснаги та нових звершень у ході виконання відповідальних завдань щодо подальшого реформування та розвитку сучасних Повітряних Сил!

З повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

Офіцери запасу харківського ґатунку

В Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відбулися урочистості з нагоди складання Військової присяги на вірність Українському народу.

Присягу склали 1170 курсантів з 28 вищих навчальних закладів випускного курсу, які завершили своє навчання на факультеті підготовки офіцерів запасу за контрактом ХУПС.

– Понад 50 наших випускників прийняли рішення продовжити службу у Збройних Силах України на офіцерських посадах, – зазначив начальник факультету кандидат технічних наук доцент полковник запасу Микола Григоров. – Усі наші випускники пройшли дворічне навчання, яке було підкріплене польовими зборами. Також приємно зазначити, що на сьогодні бажання стати офіцерами запасу виявляє велика кількість дівчат, – розповів він.

Загалом на факультеті здійснюється підготовка офіцерів запасу за 26 військово-обліковими спеціальностями. Окрім подальшої служби в Збройних Силах України, випускники можуть обрати службу і в інших силових структурах нашої держави.

Після ритуалу складання Військової присяги випускники пройшли урочистим маршем перед присутніми, демонструючи стройовий вишкіл. Після цього зі знаменною подією в їхньому житті винуватців свята привітали батьки та рідні.

Завершилося свято загальним фотографуванням з командуванням університету.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

З НАГОДИ СВЯТА

На західних повітряних кордонах

Західні повітряні кордони нашої держави охороняє одне із славетних з'єднань Збройних Сил України – Івано-Франківська бригада тактичної авіації, якою командує полковник Сергій Голубцов. Сьогодні особовий склад бригади продовжує нарощувати та вдосконалювати свою майстерність. Майже щодня в прикарпатське небо здіймаються і грізні винищувачі МіГ-29, і навчально-тренувальні Л-39.

На сьогодні план бойової підготовки бригади виконується в повному обсязі. Більша частина пілотів-винищувачів отримали допуск до бойових дій в складних метеоумовах, тобто набули статус "всепогодних". Прикарпатським авіаторам підкорились день і ніч, сніг і дощ, сильний вітер і густі хмари. У відмінному стані знаходиться і вся інфраструктура військового аеродрому. Інженерно-аеродромний склад бригади слідкує, аби стан злітно-посадкової смуги був лише найкращим, фахівці ІАС ескадрилей ретельно готують кожен борт до вильоту і перевіряють його після льотних змін. Доречно зауважити, що більшість МіГ-29 продовжили свій ресурс та модернізовані на Львівському АРЗ. Тепер вони відповідають майже всім сучасним вимогам. Також відмінно працюють група керівництва польотами та всі служби, що відповідають за зв'язок з пілотами у повітрі та безпеку самих польотів. Своїм досвідом класні пілоти щедро діляться з молодими офіцерами. Завдяки цьому тут вдалось ввести в стрій та поставити на крило молодих пілотів, що нещодавно закінчили ХУПС.

Частими гостями у бригаді є місцеві школярі. За сприянням командування частини тут постійно проводяться дні відкритих дверей, юнакам показують, як готуються та служать авіатори. Традиційно свій вишкіл проводять у льотчиків представники з місцевого осередку Пласт – "Чота Крилатих". Діти, що займаються в цьому пластовому підрозділі, поставили собі за мету у майбутньому стати підкорювачами і захисниками повітряної стихії. Тому їх цікавлять всі тонкощі армійського життя пілотів-винищувачів.

Доки небо над карпатськими кручами розрізають крила винищувачів Івано-Франківської бригади тактичної авіації, можна сміливо сказати, що західні повітряні кордони нашої держави знаходяться під надійним захистом!

Тарас Грень. Фото автора.

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА

Вдова не залишилася наодинці з бідою…

Днями сертифікат на 50 000 гривень від громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник" отримала вдова солдата військової служби за контрактом Андрія Олійника, який 25 липня цього року загинув на 240-у Центрі підготовки підрозділів, що на Житомирщині, під час проведення занять з бойової підготовки.

Нагадаємо, солдат Андрій Олійник був призваний на військову службу за контрактом Шепетівсько-Полонським об'єднаним міським військовим комісаріатом Хмельницької області. 25 липня цього року під час занять з бойової підготовки на полігоні він загинув. Його вдова, Тетяна Олійник (Моренець), залишилася одна з дворічним сином Артемом. До того ж, жінка не працює, адже перебуває у відпустці по догляду за дитиною. Втративши чоловіка, єдиного годувальника сім'ї, вона залишилася у скрутному становищі. І тут на допомогу прийшла громадська організація "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник", і сьогодні вдова отримала сертифікат на 50 000 гривень від представника військової частини Високомобільних десантних військ, у якій служив її загиблий чоловік.

Олексій Тригуб.

НОВИНИ З РТВ

Під надійним контролем

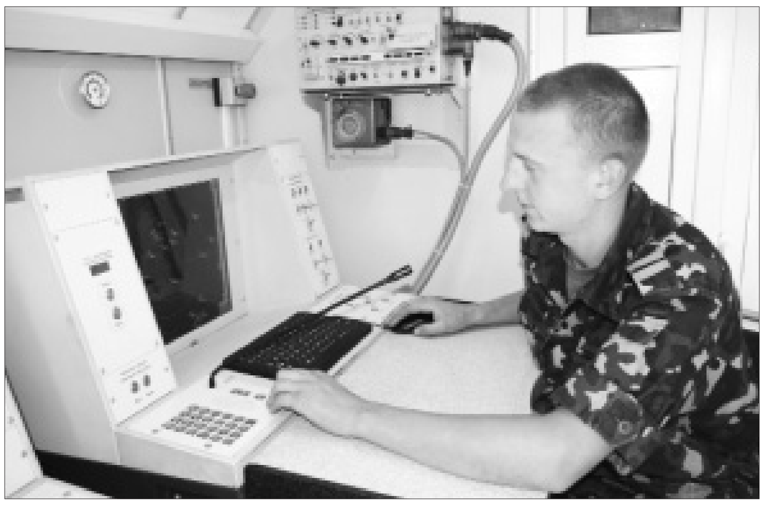
Закінчення. Початок на 1 стор.

Нову ціль виявили одразу три станції. За хвилину інформація про умовного порушника повітряного простору, появу якого зімітували спеціальні пристрої, була нанесена на планшет батальйону та передана на командний пункт бригади.

За літаком-розвідником послідував масований наліт авіації умовного противника, в ході якого кількість цілей значно перевищила нормативні можливості батальйону. Завдяки високому рівню підготовки та навченості особового складу інформація про усі цілі була вчасно надана воїнам-зенітникам та льотчикам винищувачів.

Результатом нальоту авіації стало часткове порушення боєготовності підрозділу. Рішенням командира батальйону за відновлення пошкоджених РЛС взявся інженерний склад батальйону, поранених військовослужбовців евакуювали до медичного закладу, проведено перерозподіл особового складу за найважливішими напрямками. Контроль за використанням повітряного простору було відновлено.

Не менш напружено розвивався хід навчань і за межами командного пункту. Військовослужбовці наземної оборони відбивали напад розвідувально-диверсійних груп, діяли в умовах хімічного зараження місцевості, ліквідовували наслідки пожежі на технічній території, затримували "терориста-смертника".

– Оскільки тактичне навчання ми проводимо з метою перевірки спроможності батальйону та підлеглих рот виконувати завдання за призначенням, упродовж цього заходу моделюються найрізноманітніші ситуації, реагувати на які доводиться усьому особовому складу підрозділу, – зазначив керівник навчань командир радіотехнічної бригади ім. Богдана Хмельницького полковник Костянтин Горло.

Рішення та дії військовослужбовців контролювали та аналізували посередники з управління бригади. За їх висновками, особовий склад радіотехнічного батальйону з поставленими завданнями упорався добре.

Як пояснив начальник штабу батальйону майор Дмитро Брюханов, такого результату тактичного навчання вдалось досягнути завдяки якісному виконанню військовослужбовцями своїх повсякденних обов'язків, високому рівню організації заходів бойової підготовки та злагодженості дій усього особового складу.

– Щодня черговий бойовий розрахунок заступає до несення добового бойового чергування з радіолокаційного контролю за використанням повітряного простору України над територіями Одеської та частини Миколаївської областей, – розповів майор Дмитро Брюханов. – Ми отримуємо та передаємо інформацію про рух усіх повітряних суден у зоні відповідальності, тож у військовослужбовців батальйону з'являється чимало можливостей для набуття досвіду, практичних навиків з виконання завдань за призначенням.

Окрім професійної підготовки особового складу в радіотехнічному батальйоні триває процес технічного переозброєння на сучасні зразки техніки. Зокрема, з минулого року у підрозділах розпочали експлуатацію модернізованих в Україні станцій РЛС П-18МА. Проведена модернізація значно спростила роботу обслуги, збільшила радіус дії станції, "оцифрувала" процеси отримання та передачі інформації про повітряні цілі.

Надвечір на командному пункті батальйону пролунав сигнал "Відбій навчальної тривоги". Оперативний черговий майор Володимир Бевзенко віддав необхідні розпорядження та записав у журналі час завершення тактичного навчання.Керівництво навчання на плацу батальйону оголосило попередні результати, відзначивши позитивні зрушення та вказавши на виявлені недоліки. Водночас черговий бойовий розрахунок на КП батальйону та підпорядкованих рот, на радіолокаційних станціях продовжує виконувати бойове завдання щодо охорони повітряного простору нашої держави.

Володимир Віват. Фото автора та Ігоря Петрова.

В Україні відзначили День флоту!

28 липня моряки двох флотів, що дислокуються у Севастополі, – українських Військово-Морських Сил та Чорноморського флоту РФ, мешканці та численні гості міста-героя відсвяткували День флоту України та День ВМФ Росії.

У Севастопольській бухті, де розпочалися основні заходи з демонстрацією бойових можливостей флоту, на всіх військових кораблях піднято державні, військово-морські прапори та прапори розцвічування.

Українські Військово-Морські Сили під час проведення параду і військово-спортивного свята були представлені понад 20 кораблями, катерами і суднами, 10 одиницями озброєння і військової техніки, 5 шлюпками Ял-6. Це, зокрема, такі кораблі, як фрегат "Гетьман Сагайдачний", корабель управління "Славутич", великий десантний корабель "Костянтин Ольшанський", великий підводний човен "Запоріжжя", корвет "Хмельницький", протичовновий корвет "Тернопіль", ракетний корвет "Придніпров'я", морські тральщики, швидкохідні катери тощо. Крім того, в параді кораблів взяли участь рятувальне судно від Севастопольського морського торговельного порту і корабель морської охорони від Державної прикордонної служби України.

До проведення параду і військово-спортивного свята від двох флотів залучено близько 5 тисяч особового складу.

У церемонії святкування взяли участь Президент України Віктор Янукович та Президент Росії Володимир Путін.

На початку церемонії командувач Військово-Морських Сил Збройних Сил України віце-адмірал Юрій Ільїн віддав рапорт Президенту України – Верховному Головнокомандувачу ЗС України Віктору Януковичу. Командувач Чорноморським флотом РФ віце-адмірал Олександр Вітко віддав рапорт Президенту Росії.

Після цього Президенти України та Росії на великому рейдовому катері обійшли стрій кораблів Військово-Морських Сил ЗС України та ЧФ РФ на внутрішньому рейді Севастопольської бухти.

Перед початком заходу Віктор Янукович та Володимир Путін поклали квіти до Меморіалу героїчної оборони Севастополя 1941-1942 років та вшанували пам'ять героїв хвилиною мовчання. Президенти України та Російської Федерації також поклали квіти до пам'ятника адміралу Нахімову.

– За роки незалежності Військово-Морські Сили утвердили статус України як морської держави, – наголосив Віктор Янукович, вітаючи військових моряків з Днем флоту. – Сьогодні ми вшановуємо всіх, хто зв'язав свою долю з морем. Це люди особливого гарту. Своєю працею і відданістю службі вони примножують славетні морські традиції Вітчизни. Морський флот не лише найважливіший господарський комплекс держави. Це і невід'ємна надійна складова нашої оборони. У відносно короткий літопис флоту України вже вписані трансатлантичні походи, бойова служба в Середземному морі, успішне виконання відповідальних державних завдань, – зазначив Віктор Янукович.

Як зазначив Президент України, вітчизняні морські традиції сягають корінням у героїчну історію – від морських походів часів князів Ігоря і Святослава до оборони Севастополя від німецько-фашистських загарбників. Він висловив переконання, що українські Військово-Морські Сили й надалі наполегливо утверджуватимуть свій авторитет на світовій карті. Свідченням цього є участь українських кораблів в антипіратській операції "Океанський щит", антитерористичних операціях.

www.mil.gov.ua

АВІАБУДУВАННЯ

Виробництво Ан-178 може розпочатися у 2014 році

ДП "Харківський машинобудівний завод "ФЕД", яке входить до складу ДК "Укроборонпром", планує взяти участь у виробництві транспортного літака Ан-178, яке може розпочатися у 2014 році. Таку думку висловив радник директора ДП "Харківський машинобудівний завод "ФЕД" Володимир Дерлюк.

"Ан-178 – це машина, яка сьогодні ще не випускається... Думаю, його виробництво на Державному підприємстві "Антонов" за сприятливих умов може розпочатися у 2014 році, тоді ж ми і почнемо виготовляти агрегати для цих літаків", – сказав В.Дерлюк. За його словами, кількість комплектів, які вироблятиме "ФЕД" для Ан-178, залежить від того, скільки літаків буде виготовлено.

Ан-178 створений на основі літаків Ан-148 і Ан-158, для яких "ФЕД" вже виготовляє авіаційні агрегати. Як уточнили на підприємстві, ДП "Антонов" – розробник Ан-178 – наразі визначає, що і якими підприємствами буде поставлятися для виробництва літака.

"Наше підприємство давно співпрацює із ДП "Антонов" – ставимо агрегати на літаки Ан-148, Ан-158, на літак Ан-74 також. Тому це – продовження нашого співробітництва", – зазначив В.Дерлюк.

"Ми розраховуємо, що заводу доручать виготовляти близько 70 авіатехнічних агрегатів для Ан-178. Це різні насоси, датчики, регулятори та інша техніка, без якої літак літати не може. Потрібно зазначити, що для середньомагістрального літака Ан-148 "ФЕД" поставляє 42 агрегати. Це приводи основної системи керування польотом, системи механізації крила, насоси та електроприводні насосні станції, агрегати гідросистем та системи електропостачання літака", – повідомив Дерлюк.

Він додав, що в авіаційній галузі завод "ФЕД", окрім ДП "Антонов", також співпрацює із ПАТ "Мотор Січ", куди поставляється приблизно 40% продукції "ФЕД".

НОВИНИ ОПК

Український авіапром почав заробляти більше

ДП "Антонов" знову почало нарощувати чистий прибуток після того, як за підсумками 2012 року він впав майже на 79%. У січні-червні 2013 року підприємство збільшило чистий прибуток в 2,2 раза – до 78,14 млн грн. Згідно зі звітом компанії, її чистий дохід у першому півріччі 2013 року зріс на 18,4% – до 948,87 млн грн. Валовий прибуток збільшився на 43,36% – до 235,28 млн грн, операційний – на 35,3%, до 131,77 млн грн.

ПАТ "Мотор Січ" другий квартал поточного року завершило з чистим прибутком 504,079 млн грн. "Мотор Січ" збільшило дохід від реалізації продукції на 16,32%, або на 276,04 млн – до 1 967,006 млн грн. Півріччя компанія закінчила з прибутком 825,577 млн грн, збільшивши дохід від реалізації продукції на 20,6%, або на 663,349 млн – до 3 883,271 млн грн.

Як повідомлялося раніше, перший квартал ПАТ "Мотор Січ" закінчило із прибутком 321,498 млн грн, збільшивши дохід від реалізації продукції на 25,33%, або на 387,309 млн – до 1 млрд 916,265 млн грн. Всі розрахунки приведені у порівнянні з аналогічними звітними періодами минулого року.

ВІЙСЬКОВІ НАГОРОДИ

Новий вигляд знайомих відзнак

Процес розвитку військової символіки неперервний. А тому вона постійно змінюються та удосконалюється відповідно до вимог сьогодення. Так, черговим етапом розвитку військової символіки став опублікований в червні минулого року Указ Президента України "Про відомчі заохочувальні відзнаки", який вніс суттєві зміни до систем нагород усіх міністерств та центральних органів виконавчої влади. Торкнулись положення і Міністерства оборони України.

Відповідно до документа, була скасована майже вся система заохочувальних відзнак, якими міг відзначити військовослужбовців та працівників ЗС України очільник оборонного відомства. А саме, було встановлено, що у всіх міністерствах може бути встановлено не більше ніж три нагрудні знаки, іншому центральному органу виконавчої влади – не більш як два, у військовому формуванні або державному правоохоронному органі, що не перебувають у підпорядкуванні центральному органу виконавчої влади, – не більше ніж три.

З набуттям чинності документу, у відділі військової символіки та геральдики, який відповідав за цей напрямок роботи на той час, почалась розробка нових заохочувальних відзнак, які мали замінити скасовані нагороди. А протягом цього часу Міністр оборони України відзначав кращих військовослужбовців та працівників ЗС України лише відзнаками "Вогнепальна зброя" та "Холодна зброя", а також грамотами і подяками, які передбачено Дисциплінарним статутом, а отже, вимоги президентського указу на них не поширювались. Відповідно профільному відділу було доручено опрацювати нові нагороди згідно із Указом Президента. І лише цього року справа все ж була доведена до логічного завершення, коли нові нагороди затвердив особисто Міністр оборони України.

Так, було розроблено та погоджено з комісією Державних нагород та геральдики при Президентові України нові медалі та нагрудні знаки, які може отримати військовослужбовець за зразкове виконання свого службового обов'язку. То чим сьогодні може відзначати професійні здобутки людей у погонах Міністр оборони України?

Сьогодні, у розпорядженні Міністра оборони України, є подяка, грамота та почесна грамота, якими він може відзначати як цивільних, так і військових. Окрім того, збереглись, але змінили свій вигляд медалі за вислугу років: "10 років сумлінної служби", "15 років сумлінної служби", "20 років сумлінної служби" та "Ветеран служби" (раніше – "Ветеран військової служби"). Вони не підпадали під чітко встановлену кількість відзнак. Указом президента було встановлено і діаметр медалі – 32 мм, розмір прямокутної колодки до медалі – 28х42 мм. Також очільник оборонного відомства має у своєму розпорядженні три нагрудні знаки: "За військову доблесть", "За зразкову службу" та "Знак пошани", які за змістом схожі на своїх попередників, усім добре знайомі відзнаки, "Доблесть і честь", "За зразкову службу у Збройних Силах України" та "Знак пошани". Але нові відзнаки відрізняються від скасованих не лише назвою, а і виглядом та розмірами, адже Указом Президента встановлено, що тепер розмір нагрудного знака не може перевищувати 45 мм. З усіх відзнак найменших видозмін зазнав "Знак пошани", у якого було лише прибрано прямокутну колодку. Водночас, абсолютно нову інтерпретацію отримала відзнака "За зразкову службу". Справа в тому, що президентським указом було також

визначено, що нагороди не можуть розподілятись на ступені, як це було раніше. Тому, аби зберегти відзнаку, її було перероблено під нагрудний знак. Таким чином було максимально відтворено вигляд скасованих нагород, аби зберегти традицію, започатковану багато років тому.

Закінчення на 8 стор.

АЕРОМЕДИЦИНА

Вчасна допомога – врятоване життя

Вінницькі авіатори на реанімаційно-операційному літаку Ан-26 "Vita" здійснили вже третю протягом тижня аеромедичну евакуацію військовослужбовців ЗС України.

В один із останніх днів липня екіпаж Ан-26 "Vita" під керівництвом комбрига, військового льотчика першого класу полковника Олега Нечипорука, вже втретє на цьому тижні здійснив аеромедичну евакуацію важко хворих військовослужбовців до Головного ВМКЦ Міноборони. Цього разу аеромедичну евакуацію важко хворого військовослужбовця Повітряних Сил контрактника Євгена Глаза було здійснено з міста Керч, де він перебував у відпустці у родичів.

Ан-26 "Vita" успішно здійснив посадку на військовому майданчику аеропорту "Бориспіль" і вже надвечір для подальшого лікування реанімаційним автомобілем хворого доправили до Головного військово-медичного клінічного центру Міноборони. Наразі, стан хворого, за словами медиків, вдалося стабілізувати.

– Стан хворого був важким. Однак оперативно надана медична допомога дала можливість уникнути важких ускладнень, спричинених отриманням термічних опіків шкіри.Через неможливість надати необхідну медичну допомогу у районному медичному закладі, керівництвом ЗС України було прийнято рішення щодо проведення аеромедичної евакуації хворого до Києва, – зазначив підполковник медичної служби Андрій Корсун.

Олексій Тригуб.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Командно-штабні навчання – іспит на професіоналізм

В частинах Повітряного командування "Південь" тривають двосторонні командно-штабні навчання, у яких беруть участь воїни-ракетники Варшавсько-Одеської ордена Суворова зенітної ракетної частини Повітряних Сил Збройних Сил України.

Метою навчань є підготовка та ведення бойових дій підрозділами частини в ході оборонної операції. Навчання проводяться в декілька етапів, в ході виконання яких кожний підрозділ виконує своє окреме завдання.

Так, на другому етапі навчань зенітний ракетний підрозділ, яким командує підполковник Сергій Бурлака, здійснив 70-кілометровий марш, із подальшим зайняттям запасного позиційного району, де заступив на бойове чергування. В марші були задіяні більше 10-ти одиниць озброєння та військової техніки, яка силами інженерно-технічного складу була підготовлена на належному рівні.

Особливою увагою слід відзначити командира стартової батареї майора Андрія Копича, бойовий розрахунок якого впевнено, чітко та професійно виконав бойове завдання. Особовий склад підрозділу укомплектований як військовослужбовцями строкової служби, так і служби за контрактом, більшість з яких вперше беруть участь в таких заходах. Техніка зенітників не підвела, витримала випробування автошляхами Одещини та дала можливість підрозділу виконати поставлені перед ним навчально-бойові завдання щодо прикриття важливих об'єктів.

Протягом навчань воїни-ракетники в черговий раз підтвердили свій високий бойовий вишкіл і дали зрозуміти, що потенціал підрозділу відмінний. В свою чергу командування частини запевнило, що частина спроможна забезпечити надійну безпеку повітряних кордонів України.

НАШІ МИРОТВОРЦІ

Перші польоти – демонстрація присутності

Екіпажі зі складу окремої авіаційної групи 56-го окремого вертолітного загону Операції ООН у Кот-д'Іваурі на вертольотах Мі-24 провели перші польоти після перебазування до цієї країни.

Наші співвітчизники, демонструючи присутність миротворчих сил, виконали обліт населених пунктів в прикордонних районах та важкодоступних територій, покритих джунглями та горами. Загальна протяжність маршруту склала 330 км.

– Після виконання екіпажами польотів інспектори зі складу Операції ООН у Кот-д'Іваурі сертифікували транспортно-бойові вертольоти, що підтвердило готовність українського контингенту до виконання завдань за призначенням. У ході роботи інспекторів перевірявся також стан озброєння, автомобільної спецтехніки, майна, спорядження та медичного обладнання, – розповів старший окремої авіаційної групи заступник командира 56-го окремого вертолітного загону підполковник Олександр Чаплінський.

ПОПОВНЕННЯ ЕКСПОЗИЦІЇ

Друге життя "сімнадцятки"

У Військово-історичному музеї Повітряних Сил Збройних Сил України завершилася підготовка нового експоната – літака МіГ-17.

Даний літак є спадком колишнього Чугуївського військового училища. Там він використовувався як навчальний тренажер, а після списання – як експонат місцевого музею. Після розформування училища, МіГ-17 ледь не спіткала доля металобрухту. Але керівництво Військово-історичного музею, дізнавшись про такий стан справ, вирішило зберегти літак, поповнивши ним свою колекцію.

Реставрація сталевого птаха здійснювалася військовослужбовцями техніко-експлуатаційної частини Гавришівського гарнізону. Команда професіоналів з 5 чоловік: капітана Сергія Синяговського, старших прапорщиків Сергія Маківчука та Олександра Комендри, прапорщика Володимира Сторожа та старшого солдата Миколи Шиндера – працювала понад 3 тижні. Після тривалої копіткої роботи з відновлення літак було перевезено з Чугуєва до Вінниці силами військових частин Вінницького гарнізону. "Сімнадцятка" зайняла місце поряд зі своїм "братом" – МіГ-15, встановленим, до речі, військовослужбовцями тієї ж Гавришівської ТЕЧ три роки тому.

Керівництво музею не планує зупинятися на досягнутому і активно працює над розширенням колекції.

– На жаль, на наші прохання ми не завжди отримуємо позитивні відповіді. Так, уже понад два роки ми намагаємося відстояти МіГ-19, що знаходиться на території Васильківського гарнізону. Цей літак у вкрай занедбаному стані і конче потребує реставраційної терапії, – зазначив старший науковий співробітник Військово-історичного музею Повітряних Сил Віктор Поденний.

Владислав Дем'яненко.
"Крила України". Фото Юрія Ігната.

З НАГОДИ ХРЕЩЕННЯ РУСІ

З Богом у серці

З нагоди 1025-ї річниці Хрещення Київської Русі керуючий Львівською архієпархією єпископ Львівський і Галицький Філарет відвідав військові частини Повітряного командування "Захід", які розташовані в гарнізоні Липники поблизу Львова.

В гості до військових Преосвященного Владику запросили командир окремого полку зв'язку підполковник Володимир Мельник та керівник Західного регіонального представництва Всеукраїнського міжконфесійного релігійного християнсько-військового братства підполковник запасу Юрій Давидов.

Під час свого візиту єпископ Львівський і Галицький Філарет привітав воїнів зі знаменною історичною подією у житті християн та благословив всіх присутніх на нові звершення, побажав мужності, терпіння у подальшому військовому служінні та окропив всіх святою водою.

– Чимало різних церковних громад хотіли б бачити в цей день в своїй церкві на Божественній Літургії такого високого гостя, – зазначив командир полку підполковник Володимир Мельник, – але Преосвященний Владика не забув про військових і відвідав наші військові частини. Ця зустріч нам надовго запам'ятається. Кожен з присутніх на молебні відчув свою причетність до свята, а освячення надихнуло на нові звершення, вселило впевненість, Божу ласку та захист.

На згадку про пам'ятну зустріч єпископ Львівський та Галицький подарував військовослужбовцям орденоносного полку зв'язку ікону Почаївської Богоматері.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".
Фото В'ячеслава Олішевського.

АРМІЯ ТА РЕЛІГІЯ

Каплиця для авіаторів

Відзначаючи 1025-ту річницю Хрещення Київської Русі, авіаційна комендатура міста Умань провела ряд заходів, спрямованих на підтримання християнських традицій особовим складом підрозділів частини.

За сприяння представників української православної церкви отців Іоанна та Андрія було створено каплицю святого рівноапостольного князя Володимира. За словами заступника начальника комендатури майора Ігоря Білана, для отця Іоанна, в миру Івана Хортюка, як для колишнього військового льотчика, стало справою честі підтримати християнські традиції серед нащадків славного авіаційного минулого Уманщини.

Ініціативу підтримав архієпископ Уманський та Звенигородський Пантелеймон. Він провів освячення каплиці святого рівноапостольного князя Володимира та справив святкове богослужіння для воїнів-авіаторів.

Ця подія є знаковою, адже з дванадцяти військових частин та військових установ Уманського гарнізону лише одна авіаційна комендатура має споруду для задоволення релігійних потреб особового складу, який стовідсотково сповідує християнство східного обряду. У поєднанні з психологічною підготовкою, керівництво комендатури організувало повноцінну духовну підтримку, націлену на пошук нових шляхів в морально-психологічному забезпеченні військовослужбовців.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

З НАУКОВИМ ПІДХОДОМ

Не треба боятись сказати нове слово у воєнній науці

У Командуванні Повітряних Сил відбулось інструкторсько-методичне заняття з організації наукової та науково-технічної діяльності у Збройних Силах України в 2014 році.

Метою заняття було удосконалення практичних навичок особового складу структурних підрозділів Командування, науково-організаційних підрозділів науково-дослідних установ та військових навчальних закладів Повітряних Сил в організації наукової та науково-технічної діяльності. Захід відбувся під головуванням тимчасово виконуючого обов'язки начальника штабу Командування Повітряних Сил ЗС України полковника Олександра Астахова.

В ході заняття були обговорені нагальні проблемні питання організації та проведення наукової роботи в Повітряних Силах, визначено загальний замисел її планування, обговорені шляхи одержання конкретних практичних результатів за визначеними завданнями та науковою проблематикою. До учасників заняття також доведені особливості планування ННТД у 2014 році, строки формування планів та замовлення науково-дослідних робіт.

За словами полковника Олександра Астахова, сьогодні наукова і науково-технічна діяльність в Повітряних Силах є важливим пріоритетом військового будівництва Збройних Сил України. Міністерством оборони та Генеральним штабом проводяться заходи щодо реформування та подальшого розвитку системи воєнно-наукових досліджень. Особливістю проведення наукової роботи в сьогоднішніх умовах є потреба всебічного наукового супроводження визначених заходів подальшого реформування і розвитку Повітряних Сил, у тому числі проведення адекватних заходів щодо підвищення ефективності організації та проведення усіх видів досліджень.

В ході проведення заходів реформування системи воєнно-наукових досліджень передбачається забезпечити глибоку інтеграцію військової освіти та науки, з метою більш повного використання існуючого наукового потенціалу Повітряних Сил, підвищити якість підготовки наукових кадрів організувати проведення комплексних досліджень з актуальних проблемних питань підготовки, застосування та всебічного забезпечення повітряного компоненту.

Командування Повітряних Сил сьогодні приділяє значну увагу підвищенню якості організації, координації, методичного та інформаційного забезпечення та контролю усіх видів наукової та науково-технічної діяльності, своєчасної реалізації результатів наукових досліджень. За результатами проведеної роботи очікується удосконалити систему замовлення воєнно-наукової продукції, систему управління науковою і науково-технічною діяльністю, привести організаційно-штатні структури науково-дослідних установ у відповідність до реальних потреб військ. Така робота дозволить створити належні умови для формування актуальної потреби для Повітряних Сил у воєнно-науковій продукції як на короткострокову, так і на середньострокову перспективи.

Практика довела, що цінні та корисні науково-дослідні роботи з проблем воєнної науки створюються там, де правильно сплановано роботу з їх розроблення за участю широкого кола наукових установ, представників військових закладів та промисловості України. У зв'язку з цим у сучасних умовах актуальним є уникнення дублювання в проведенні досліджень, збереження наукових шкіл в умовах реформування Збройних Сил та зміцнення наявного наукового потенціалу.

Виходячи з цього, головною метою планування наукової та науково-технічної діяльності у Збройних Силах України на 2014 рік є проведення комплексних досліджень з пріоритетних напрямків розвитку повітряного компоненту, забезпечення практичної направленості воєнно-наукових досліджень та їх впровадження у діяльність військ.

– Воєнна наука повинна, насамперед, напрацьовувати пропозиції щодо підвищення ефективності застосування повітряного компоненту в операціях та бойових діях в перспективній структурі Збройних Сил України, – зауважив полковник Олександр Астахов. – А також запропонувати шляхи удосконалення існуючої нормативно-правової бази застосування авіації та ППО. В межах цього заплановано впровадити нові методики підготовки військ, організації та проведення наукових досліджень, критично оцінити отримані наукові результати, покращити зв'язок наукових досліджень з виконанням актуальних практичних завдань та чітким баченням перспективи.

Потрібно не дотримуватись сталих положень, шаблонів і не боятися сказати нове слово в воєнній науці, висловити нову ідею та оперативно впроваджувати наукові досягнення. Сподіваюсь, що в результаті проведене заняття дозволить більш повно використовувати наявний науковий потенціал для вирішення нагальних проблем Повітряних Сил, дозволить сформувати потрібну кількість науково-дослідних робіт, які будуть спрямовані на вирішення конкретних проблемних питань подальшого розвитку Збройних Сил України, – наголосив керівник занять.

Сергій Фурдик.

РІЧНИЦЯ ВИЗВОЛЕННЯ

Прикарпаття пишається своїми визволителями

Спільною молитвою священнослужителів усіх конфесій та покладанням квітів і вінків до меморіалу загиблим солдатам в Івано-Франківську відзначили 69-ту річницю визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

В урочистій панахиді взяли участь військовослужбовці та командування Івано-Франківського військового гарнізону, представники обласної та міської влади, голови та члени місцевих та обласних ветеранських організацій, а також чимало городян. Вони прийшли віддати данину пам'яті всім солдатам, які мужньо воювали, визволяючи столицю Прикарпаття. Зауважимо, що в "Книгу пам'яті України" внесено прізвища понад 26 тисяч жителів області – фронтовиків, із яких понад 10 тисяч загинули в боях, 3,5 тисячі померли від ран і майже 12 тисяч зникли безвісти. Зокрема, в боях за Станіслав загинуло 992 воїни.

На Прикарпатті дуже уважно ставляться до пам'яті загиблих солдат. Не секрет, що війна надзвичайно переплутала і так досить складні людські стосунки в цьому регіоні. Але, незважаючи ні на що, у всіх прикарпатських містечках та селах відремонтовані і доглянуті пам'ятники воїнам радянської армії. Біля них, на рівні з пам'ятними знаками на честь воїнів УПА, завжди горять свічки, стоять квіти. А священнослужителі в урочисті та поминальні дні щоразу проводять над цими могилами службу на честь загиблих воїнів.

Тарас Грень. м.Івано-Франківськ. Фото автора.

НАША ШАНА

Корольовська колиска вітчизняної космонавтики

Про те, що Феодосійська затока – справжня колиска вітчизняної космонавтики, віднині нагадуватиме й невеличка меморіальна дошка основоположникові практичної космонавтики Сергію Корольову в центрі міста. Її на День міста Феодосії, 27 липня, було відкрито на перетині вулиць Земська – Назукіна.

В урочистому заході взяли участь постійний представник Президента в Автономній Республіці Крим Віктор Плакіда, представники Ради міністрів АРК, керівництво міської ради Феодосії, дирекція Феодосійського музею старожитностей, льотчики-випробувачі Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України, мешканці і гості міста. Почесне право відкрити історичну пам'ятку було надане директорові ДНВЦ Збройних Сил України Герою України, заслуженому льотчику-випробувачу СРСР генерал-майору Юрію Тішкову та першому заступнику Феодосійського міського голови Ігорю Авруцькому.

Дошку встановлено на фасаді житлового будинку, де з 1963 по 1966 роки в службових квартирах №88 і №90 зупинялися радянські космонавти під час проходження практичної підготовки до польотів. Саме в водах Феодосійської затоки вони відпрацьовували найскладнішу частину польоту – приводнення. Окрім головного конструктора космічних апаратів академіка Сергія Корольова, там бували льотчики-космонавти Юрій Гагарін, Герман Титов, Олексій Леонов, кавалер Золотої Зірки №1 Герой Радянського Союзу генерал-майор Анатолій Ляпідевський, Герой Радянського Союзу рекордсмен світу генерал-майор Валентина Гризодубова та інші.

Нині в квартирі №88 мешкає колишній інженер-випробувач Феодосійського випробувального центру, учасник штурму Рейхстагу полковник у відставці Валентин Плахін. Незважаючи на похилий вік (цього року йому виповнилося 90), він має феноменальну пам'ять та із задоволенням ділиться спогадами про життя космонавтів, з багатьма з яких був знайомий особисто.

Навряд чи у нашій країні знайдеться людина, яка б не знала постаті Сергія Корольова. Сергій Павлович (1906 – 1966) – відомий радянський вчений, конструктор і організатор виробництва ракетно-космічної техніки і ракетної зброї СРСР, основоположник практичної космонавтики. Завдяки йому був запущений перший штучний супутник, здійснений перший політ, а після – і вихід людини у відкритий космос.

З Феодосійським регіоном Сергій Корольов був пов'язаний ще з молодості. У 1923 році на Узун-сирті (гора Клементьєва, Коктебель) відбулися перші Всесоюзні змагання планеристів і було відкрито Вищу льотно-планерну школу. Тут і починався шлях до зірок Сергія Корольова. Один із своїх планерів він назвав "Коктебель". На ньому льотчик Костянтин Арцеулов встановив всесоюзний рекорд дальності ширяючого польоту, а на наступному планері Корольова пілот Василь Степанченок зробив підряд три мертві петлі – це ще один рекорд. Тоді видатному конструкторові були всього 23 роки.

Руслан Семенюк.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Приклад офіцерської гідності

Багато справжніх захисників Вітчизни починають свою військову кар'єру, спираючись на приклад своїх прадідів, дідів та батьків. Набуваючи досвіду, молоді воїни роблять все для того, щоб продовжити славні традиції своїх пращурів. Однак є серед них і такі, які першими у своїй родині починають військову кар'єру. Багатьох хлопців змалку приваблюють фільми на воєнну тематику, викликають захоплення люди у військовій формі.

Те, що дитячі мрії стають реальністю, яскраво демонструє життєвий шлях майора Володимира Рахімова.

У тринадцять років, залишившись без батьків, хлопець вступив до Донецького ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Три роки пролетіли досить швидко, але залишили в душі хлопця найкращі спогади. Протягом навчання багато однолітків Володимира не витримували навантаження, але Рахімов не зламався, а навпаки відкривав в собі якості справжнього воїна – витримку, уважність, холоднокровність.

Засвоївши ази військової науки, у 1998 році Володимир успішно склав іспити та став курсантом факультету зенітних ракетних військ Харківського військового університету. Після закінчення вузу молодий лейтенант отримав розподіл до військової частини, дислокованої у селищі Совєтське в Криму, на посаду начальника обслуги зенітного ракетного комплексу Бук-М1.

Через півроку перед молодим офіцером постав перший серйозний іспит. Він взяв безпосередню участь в перевезенні військової техніки в новий пункт постійної дислокації – місто Євпаторія. Незважаючи на складні погодні умови, особовий склад дивізіону виконав всі поставлені завдання без порушень і у визначені терміни.

Коли за плечима старшого лейтенанта Рахімова було вже два вдалих виїзди на державний полігон "Чауда", він був призначений на посаду заступника командира зенітної ракетної батареї Євпаторійського зенітного ракетного полку Повітряних Сил Збройних Сил України. В 2010 році офіцер виконав свій перший бойовий пуск ракети. За влучну стрільбу і грамотні дії отримав оцінку "відмінно" і був нагороджений цінним подарунком – годинником від Міністра оборони України. А у 2011 році за відмінні та добрі результати у службі капітан Рахімов був призначений на посаду командира зенітної ракетної батареї.

Незважаючи на те, що службові питання займають досить багато часу, Володимир завжди приділяє велику увагу спорту, бере участь в усіх спортивних змаганнях. Разом із командиром технічної батареї майором Петром Костюком вони створили в частині секцію рукопашного бою, в якій займаються військовослужбовці служби за контрактом. Свої навички вони неодноразово демонстрували під час проведення навчань, на показових заняттях та святкових заходах.

П'ятнадцять років – це значний термін у військовій службі, але майор Володимир Рахімов і гадки не має ставити крапку на досягнутому. Він постійно підвищує свій фаховий рівень, намагається бути прикладом для своїх підлеглих. Останнім часом офіцер активно займається вивченням англійської мови, щоб випробувати свої сили у миротворчому контингенті.

В особистому житті Володимир Володимирович – люблячий чоловік та батько. Має красуню-дружину та двох чудових доньок, які в складні часи завжди його підтримують.

Людмила Лейковська. м.Євпаторія.
Фото з сімейного архіву В.Рахімова.

Воздушные силы Венгрии

НАШІ СУСІДИ

Продовження. Початок в №29.

На "Грипен" переучились пилоты, ранее летавшие на истребителях МиГ-29. Специально для переучивания летчиков-истребителей ВВС Венгрии через гражданскую фирму-посредник "Аэротехника М энд Т" в 2004 году взяли в лизинг у чешской фирмы Аэро Водоходы одноместный прототип УТС L-159А и первый серийный двухместный УТС L-159В.

Что касается истребителей МиГ-29, то они эксплуатировались до конца 2010 г., 13 самолетов прошли ремонт с целью дефектации и продления ресурса. Ремонт истребителей выполнялся под контролем РСК "МиГ".

Оба типа истребителей состояли на вооружении 59-го авиационного крыла ВВС Венгрии, которое базируется на аэродроме Кечкемет. МиГами была оснащена эскадрилья "Оса", а "Грипенами" – эскадрилья "Пума".

С развертыванием истребителей Gripen в эскадрильи "Пума" Министерство обороны столкнулось с ситуацией, при которой не имело возможности финансировать содержание двух истребительных эскадрилий.

В 2009-м году было принято решение распустить эскадрилью "Оса" и вывести МиГ-29 из эксплуатации, но оно было неосуществимо до тех пор, пока Gripen полностью интегрируются в систему ПВО. Благодаря этому эскадрилья "Оса" просуществовала еще следующий год – последний тренировочный полет состоялся 7 декабря 2010 года, а 28 декабря была проведена официальная церемония по снятию МиГов с вооружения ВВС Венгрии с участием официальных представителей и приглашенных.

МиГ-29 служили венгерским ВВС в течение 17 лет. В летных происшествиях было потеряно три самолета, один лётчик погиб, два – катапультировались. Каждый самолет налетал не менее 650 часов, а лидерный борт примерно 1500 часов.

30 января 2013 года Венгрия заключила межправительственное соглашение со Швецией о продлении лизинга 14 используемых ВВС Венгрии истребителей Saab JAS-39C/D еще на 10 лет – с 2016 по 2026 годы.

В самом начале XXI века ВВС Венгрии получили первые две модернизированные РЛС обнаружения и сопровождения целей – 1S91M2-P1 SURN для мобильного зенитного ракетного комплекса (ЗРК) 2К12М2 "Квадрат" (по классификации НАТО SA-6). Эти РЛС были модернизированы в Польше на базовом военном предприятии WZU-2 (Wojskowe Zaklady Uzbrojenia Nr2).

Указанные РЛС поступили в распоряжение 12-й смешанной бригады ПВО Венгрии и вместе с польскими и словацкими ЗРК "Квадрат" принимали участие в учениях с боевыми стрельбами "Меркурий-2002", проведенных на польском полигоне. Еще два комплекта РЛС были доставлены на базу WZU-2 в августе 2002 года для их модернизации и возвращены в Венгрию в 2003 году. Так же были усовершенствованы две ещё более древних РЛС 2S91M1. Контракт на модернизацию РЛС был заключен министерством обороны Венгрии с WZU-2 в ноябре 2001 году. Стоимость контракта составляла 7-9 млн дол.

Работы по модернизации РЛС предусматривали дополнительное использование пассивных датчиков обнаружения целей, включая ТВ камеру высокой разрешающей способности TL-1 и тепловизионную систему IRIS фирмы "Сажем". Изображения, получаемые этими пассивными датчиками, объединяются в одном канале с изображениями от РЛС и индицируются на плоском 254-мм дисплее MPRD126HG фирмы "Барко". Традиционный дисплей местной воздушной обстановки заменен цветным ТВ дисплеем.

Разработанный на базе WZU-2 пакет средств модернизации РЛС значительно сократил объем технического обслуживания и увеличил среднюю наработку на отказ. Кроме того, эти средства повысили темпы обнаружения целей, их распознавание и идентификацию, (т.е. сократили время реакции ЗРК), а также значительно увеличили возможности радиоэлектронной защиты системы. Перечень контрольных операций перед применением системы, предусмотренных для систем 1970-х годов, был сокращен на 300 пунктов.

В соответствии со специальным требованием заказчика в систему РЛС 1S91M2 был введен цифровой запросчик системы опознавания "свой-чужой" AN/TPX-56 Mk4/Mk5 фирмы "Рейтеон". Наряду с этим WZU-2 обеспечила также установку разработанной польскими специалистами системы контроля за окружающими условиями, что позволило увеличить период хранения РЛС без технического обслуживания.

Далі буде.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ПРОФЕСІОНАЛ

Вчитиметься військовій справі в Росії

Невдовзі заступник командира зенітного ракетного дивізіону-командир радіотехнічної батареї майор Андрій Лукаш вирушить до Санкт-Петербурга. У північній столиці Росії він два роки вчитиметься в славнозвісній Військово-космічній академії ім. А.Ф. Можайського.

– Ще на початку року вище командування обрало мене кандидатом для навчання протягом двох років в цьому відомому навчальному закладі, – розповідає Андрій Михайлович. – Академія готує фахівців найвищої кваліфікації з грунтовними інженерними знаннями для військових частин і підрозділів військ повітряно-космічної оборони, здійснює наукові дослідження. Тож думаю, що вчитися буде цікаво. Цей заклад навчає офіцерів за сорока спеціальностями. Серед них і мій профіль – фахівець зенітних ракетних військ. Знаю також, що в академії навчаються офіцери з інших країн, тож сподіваюсь вивчити й їхній досвід.

Майора Андрія Лукаша для навчання за кордоном обрали невипадково. Він – сумлінний, старанний та компетентний фахівець своєї справи.

– Вся техніка дивізіону знаходиться під прискіпливою увагою Андрія Лукаша та його колег, – каже заступник командира дивізіону з виховної роботи майор Олександр Корзун, – на його плечах – велика відповідальність. І він зі своєю роботою справляється відмінно.

Вибір на користь офіцерської служби Андрій зробив у 1997 році:

– Після школи я добре поміркував і прийняв рішення стати офіцером. Обрав для себе навчальний заклад – Харківський військовий університет. Тоді там готували військових фахівців різних напрямків, в тому числі і для військ протиповітряної оборони. Мені найбільше припав до душі фах офіцера зенітних ракетних військ. Сам я родом з Івано-Франківщини. Їхав на інший край України без остраху. Там вже вчився мій добрий товариш. Після навчання та присвоєння звання лейтенанта мене скерували до Львівського зенітного ракетного полку. Тут пройшов щаблі від командира взводу до заступника командира дивізіону з озброєння. Наш підрозділ, як і більшість інших у зенітних ракетних військах, розташований подалі від населених пунктів. Та служба у віддаленому військовому містечку мене не лякає. Вперше я познайомився з ним під час першого військового стажування в курсантські роки. Після випуску міг обирати місце служби, та свій дивізіон вже не зміг проміняти на щось інше. Труднощів не боявся, служба мені подобається. Є що згадати – з товаришами ми були і в навчально-тренувальному центрі, і на полігоні Телемба в Російській Федерації. Колектив у нас дружний. Всі люблять свою роботу, хочуть і вміють обслуговувати ввірену техніку – зенітні ракетні комплекси С-300. Апаратура вже не нова, гарантійні терміни вийшли. Тож щодня потребує уваги. Якщо щось виходить з ладу – стаємо всі гуртом і працюємо, доки не полагодимо. Дивізіон заступає на бойове чергування, тож техніка має бути справною.

Побутові умови на дивізіоні комфортними не назвеш. Тут навіть воду привозять. Колись була своя криничка, та колодязь висох. Та дружба і наполегливість допомагає вартовим неба добре виконувати свою роботу.

– Тут я знайшов свою другу половинку – дружину Ольгу, – розповідає Андрій Михайлович, – ми виховуємо доньку Софію. – Всі родини у дивізіоні дружать між собою, при потребі допомагають і підтримують. Така атмосфера притаманна колективам у віддалених військових містечках. Звичайно, на навчанні сумуватиму за сім'єю та рідним дивізіоном.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

Незламна каста захисників Вітчизни поповнилась

Літня пора для великої кількості молоді в Україні – пора не тільки відпочинку, але й вступних випробувань до різноманітних навчальних закладів. Серед яких – і провідний міжвидовий багатопрофільний вищий військовий навчальний заклад Міністерства оборони України – Житомирський військовий інститут ім. С. П. Корольова Національного авіаційного університету.

Вступаючи до цього вузу, абітурієнти обирають не тільки перспективний навчальний заклад, а й прогресивні, пріоритетні для забезпечення обороноздатності та розвитку економіки держави напрями підготовки, за якими тут готують фахівців. Слід зазначити, що сьогодні військовий інститут має найбільш сучасну навчально-матеріальну базу, основу якої складають діючі зразки озброєння та військової техніки.

Введена нещодавно система оцінювання знань абітурієнтів (незалежне тестування та отримання випускниками сертифіката Українського центру оцінювання якості освіти) вже доводить свою ефективність. Сума балів визначає для молоді перспективи майбутнього вибору професії. Отже, знайомство приймальної комісії із сертифікатом абітурієнта вже в перший день "розставляє всі крапки над "і", а в разі недостатньої кількості балів дає змогу абітурієнту не втрачати час та подати документи до профільного ліцею або технікуму.

Також особливістю цьогорічної вступної кампанії є збільшення кількості абітурієнтів, які подали свої документи через мережу Інтернет. Це пов'язано з тим, що рік роботи системи електронного вступу дозволив молодим людям ретельно розібратися з її роботою і отримати, за відгуками минулорічних вступників, які переконливо свідчать: цій системі можна довіряти.

Відзначається, що найбільш активними учасниками цьогорічної вступної кампанії були випускники ліцеїв із посиленою військово-фізичною підготовкою. Приємно, що ці хлопці уже морально та фізично готові до життя у військовому колективі та допоможуть швидше адаптуватися в колективах тим, хто прийшов навчатися до військового інституту зі шкільної лави.

Протягом проведення вступних іспитів абітурієнти не тільки проходили консультації та готувалися до іспитів, але й збагачувалися духовно у вільний час: спілкувалися один з одним, цікавились змістом обладнання у таборі інформаційних стендів, історією військового інституту, напрямками підготовки військових фахівців.

Швидко сплинув час, закінчилися вступні іспити. Начальник Житомирського військового інституту ім.С.П. Корольова Національного авіаційного університету, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, доктор технічних наук, професор, голова приймальної комісії генерал-майор Юрій Даник днями довів результати вступних іспитів та прізвища абітурієнтів, яких зараховано до військового інституту. Радісну звістку повезуть додому вже студенти військового інституту. Приємно бачити щасливі очі хлопців та дівчат. Їх мрія здійснилася, і колись вони стануть справжніми офіцерами, незламною кастою захисників Вітчизни. Хай щастить!

Вадим Стрембіцький.

ВІСТІ З ВНЗ

Присягу склала майже повноцінна офіцерська бригада!

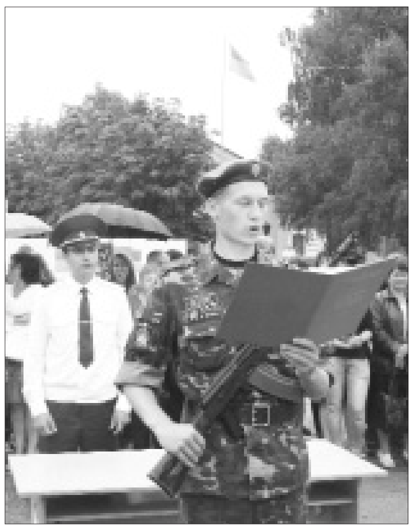

В один із останніх липневих днів одразу в декількох військових частинах Збройних Сил України відбулася знаменна подія. Військову присягу на вірність Українському народу склало одразу понад 600 майбутніх офіцерів запасу – студентів факультету підготовки офіцерів запасу Житомирського військового інституту імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету, які проходили навчальний збір у військах.

– Незважаючи на те, що студенти складали Військову присягу у різних військових частинах вітчизняного війська, – розповів тимчасово виконуючий обов'язки заступника начальника військового інституту з виховної роботи – начальника відділу з виховної роботи майор Володимир Козієв, – ритуал пройшов в урочистій атмосфері та відповідно до вимог Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України.

З важливим кроком у житті студентів привітали начальник військового інституту, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, доктор технічних наук, професор генерал-майор Юрій Даник та інші гості урочистого заходу, а священнослужителі Української православної церкви освятили урочисту подію та благословили майбутніх офіцерів запасу.

– Навіть якщо десять відсотків з теперішніх студентів проходитимуть

службу у військах, це вже позитивний результат,– сказав, зокрема, у привітальному слові начальник військового інституту генерал-майор Юрій Даник.

– А для інших набутий досвід залишиться школою на все життя. Офіцери запасу – це вкрай важливий і необхідний військовий ресурс для України, а знання, які молодь отримує під час навчання, знадобляться їм не лише на службі у Збройних Силах України, а й у подальшому житті.

Ось практично і втілилася у життя мрія стати професійними військовими для цих понад шести сотень молодих людей і дівчат, які, ще навчаючись на третьому-четвертому курсах у цивільних вищих навчальних закладах, вирішили вступити до військового інституту на факультет підготовки офіцерів запасу. І сьогодні вони вже дійшли до фінішу своєї військової підготовки, що дозволяє їм стартувати як професійним військовим – вони склали Військову присягу на вірність рідному народові, а невдовзі отримають первинне офіцерське звання "молодший лейтенант запасу".

Олексій Тригуб.

ДО РІЧНИЦІ ХРЕЩЕННЯ РУСІ

У Житомирі освячено хрест на місці колишнього Храму

У переддень святкування 1025-ї річниці Хрещення Київської Русі на території Житомирського військового інституту імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету відбулося освячення Хреста, який встановлено на місці колишнього Храму Святого Архістратига Михаїла. Хрест на місці Храму освячував благочинний Житомирського районного округу настоятель Свято-Хрестовоздвиженського кафедрального собору протоієрей Богдан. Як повідомив тимчасово виконуючий обов'язки заступника начальника військового інституту з виховної роботи майор Володимир Козієв, святий отець привітав особовий склад військового інституту та усіх присутніх із ювілейною, 1025-ю річницею Хрещення Київської Русі й освяченням Хреста та благословив усіх військовослужбовців і працівників Збройних Сил України, чиє життя пов'язане з цим вищим військовим навчальним закладом, на благополуччя, нові звершення у благородній справі служіння Вітчизні та творчу працю, успіхи у професійній діяльності на благо військового інституту, Збройних Сил України та держави.

Варто зазначити, що урочистості, які пройшли у древньому Житомирі, стали одним із багатьох заходів, проведених у Збройних Силах України на виконання Указу Президента України від 21.02.13 № 34/2013 "Про питання організації та проведення заходів з відзначення в Україні 1025-річчя хрещення Київської Русі", і в інших гарнізонах відкриваються храми, освячуються хрести й пам'ятники, а з особовим складом проводяться бесіди з історії України, у яких детально розглядається й історія православ'я у Київській Русі.

Олексій Тригуб.

НОВИЙ ВИГЛЯД ЗНАЙОМИХ ВІДЗНАК

Нагрудний знак “За військову доблесть”

Нагрудний знак має вигляд хреста із розбіжними сторонами, покритими гарячою емаллю темно-червоного кольору, між якими розбіжні промені. Сторони хреста мають два пружки жовтого металу, простір між якими покритий гарячою емаллю білого кольору.

Посередині хреста вміщено круглий медальйон, покритий гарячою емаллю білого кольору, накладений на лаврово-дубовий вінок та вертикально розташований меч вістрям угору білого металу. На медальйоні напис у три рядки: “ЗА ВІЙСЬКОВУ ДОБЛЕСТЬ”. Вище розміщено зображення малого Державного Герба України. Поле щита малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. Пружки хреста і медальйона, промені та літери напису – жовтого металу.

Усі зображення і напис рельєфні. Розмір нагрудного знака – 45х45 мм.

Нагрудний знак “Знак пошани”

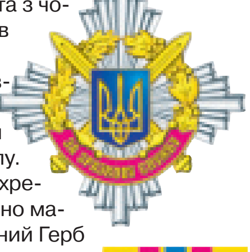

Нагрудний знак має вигляд прямого рівностороннього хреста із розбіжними сторонами, покритими напівпрозорою емаллю темно-червоного кольору, між якими пучки розбіжних променів білого металу. Пружки хреста – жовтого металу. Посередині хреста – круглий медальйон жовтого металу, на якому нанесено зображення малого Державного Герба України на тлі розбіжних променів. Щит малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. Медальйон має два пружки, простір між якими покрито емаллю білого кольору. У верхній частині медальйона напис між пружками: “МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ”, у нижній частині – дві лаврові гілки. Пружки хреста і медальйона, літери напису, лаврові гілки – жовтого металу.

Усі зображення і напис рельєфні. Розмір нагрудного знака – 41х41 мм.

Нагрудний знак “За зразкову службу”

Нагрудний знак має вигляд хреста з чотирьох пучків розбіжних променів різної довжини та форми білого металу. Посередині хреста розміщено малий Державний Герб України на тлі схрещених мечів вістрями угору, оточених дубово-калиновим вінком. Щит малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. У нижній частині вінка фігурна – стрічка, покрита напівпрозорою емаллю малинового кольору, з написом: “ЗА ЗРАЗКОВУ СЛУЖБУ”. Зображення мечів та вінка, пружок стрічки та літери напису – жовтого металу.

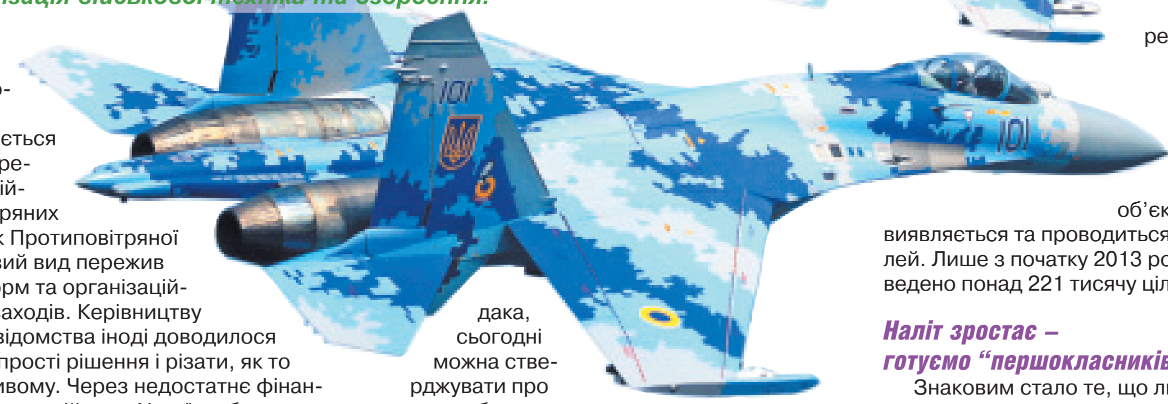
Усі зображення і напис рельєфні. Розмір нагрудного знака – 45х45 мм.

Повітряним

Повітряні Сили – потужний вид Збройних Сил України, який у мирний час виконує надважливі завдання, одне з яких – несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони держави. Враховуючи значущість Повітряних Сил у контексті забезпечення обороноздатності держави, Указом Президента України від 27 червня 2007 року встановлено професійне свято вартових неба – День Повітряних Сил Збройних Сил України. Відзначають його у першу неділю серпня.

Реформування торкнеться і Повітряних Сил, однак воно ні в якому разі не повинно негативно позначитися на нашому бойовому потенціалі. Не кількістю, а вмінням будемо боронити повітряні кордони нашої Батьківщини, адже пріоритетним напрямком сьогодні залишається професійність всього особового складу та модернізація військової техніки та озброєння.

Тож, у 2013-му – Повітряним Силам виповнюється 9 років. Створений на базі Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони, новий вид пережив чимало реформ та організаційно-штатних заходів. Керівництву оборонного відомства іноді доводилося приймати непрості рішення і різати, як то кажуть, по живому. Через недостатнє фінансування власного війська, Україна, будучи у дев’яностих однією з найпотужніших у світі авіаційних держав, ледь не втратила бойовий потенціал військової авіації. Це той час, коли коштів на практичні навчання майже не виділялося, а в небо, за весь льотний склад, піднімався командир авіабригади на єдиному у частині справному винищувачі – приблизно таку картину побачила комісія, очолювана Президентом України на аеродромі Бельбек у липні 2010 року. Яка ж ситуація тепер?

Нині військо планово “оптимізується”. Не кількістю, а вмінням будемо боронити кордони нашої Батьківщини, принаймні такі перспективи закладені у Державній програмі реформування Збройних Сил до 2017 року.

Безумовно, оптимізація та реформування торкнеться і Повітряних Сил. Однак воно ні в якому разі не повинно негативно позначитися на бойовому потенціалі. Навпаки – акцент робиться на професійності всього особового складу та модернізації військової техніки й озброєння.

Напередодні свята захисників неба Командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак традиційно виступив перед журналістами цивільних засобів масової інформації і розповів їм про вид усе, що не є державною таємницею. Головне, на чому акцентував увагу Юрій Авраамович, це те, що Повітряні Сили працюють у штатному режимі і готові реагувати на будь-які ситуації.

Особливу увагу Командувач приділив читачам нашої газети, яка завжди крокувала в ногу із видом, викладаючи на своїх шпальтах достовірну інформацію про проблеми та здобутки Повітряних Сил, про військовослужбовців, які присвятили своє життя Збройним Силам, і тих, хто нині продовжує службу на повітряних рубежах української держави. Понад 2200 таких людей щодня заступає на бойове чергування в системі протиповітряної оборони…

Вартові неба гарантують безпеку

За словами генерал-лейтенанта Юрія Байдака, сьогодні можна стверджувати про достатню безпеку повітряних кордонів нашої держави. Адже стан командних пунктів, бойова готовність чергових сил, рівень підготовки особового складу забезпечують виконання завдань бойового чергування з протиповітряної оборони. Бойові розрахунки авіаційних, зенітних ракетних та радіотехнічних підрозділів забезпечують недоторканість понад 7 тисяч кілометрів повітряного кордону України, здійснюють контроль за перельотами повітряних суден через державний кордон з дев’ятьма країнами світу. Окрім 2200 чоловік особового складу, до бойового чергування залучаються близько 400 одиниць озброєння і військової техніки. Щоденно черговими силами здійснюється супроводження до 1500 повітряних цілей. У повсякденному режимі чергові сили здійснюють протиповітряну оборону визначених важливих державних об’єктів. За одну добу виявляється та проводиться близько 1500 цілей. Лише з початку 2013 року виявлено і проведено понад 221 тисячу цілей.

Наліт зростає – готуємо “першокласників”

Знаковим стало те, що лише цього року в ході різноманітних навчань за участю різних видів Збройних Сил льотні екіпажі здійснюють польотні завдання з позначенням бойового застосування. Це фотострільби та фотобомбометання не по уявному противнику, а по реальних мішенях. Під час підготовки льотних екіпажів широко використовуються навчальні літаки Л-39, що дозволяє суттєво економити авіаційне пальне. Приємно, що у планових польотах авіабригад активно беруть участь молоді льотчики. А ті, хто має навчити їх усіх премудростей льотної справи, отримують перший клас. Так, наприкінці травня цього року з екіпажами винищувальної авіації проведено льотно-методичний збір. В результаті чотири льотчики підвищили свою кваліфікацію до 1-го і два – до 2-го класу.

Силам – 9 років!

– Інтенсивність польотів цього року доволі висока, – каже генерал-лейтенант Юрій Байдак. – Щодня на п’яти, шести військових аеродромах Повітряних Сил проходять планові практичні польоти з виконанням різних вправ льотного вишколу як вдень, так і вночі, у простих та складних метеоумовах. Лише з початку 2013 навчального року було проведено понад 220 льотних змін. У порівнянні з минулим роком, загальний наліт збільшився на 460 годин, а середній наліт на екіпаж – більш ніж на 3 години.

Розповів Командувач і про зміни у системі освіти основної кузні кадрів льотного складу виду – Харківського університету Повітряних Сил ЗС України ім. Івана Кожедуба. Вже цього року університет переходить на п’ятирічний термін навчання військових льотчиків замість чотирьох років. Це дасть змогу більш якісно підготувати молодь й можливість отримання освітнього рівня “спеціаліст”. Окрім цього, практичні заняття з курсантами-льотчиками проводитимуться на бойових літаках МіГ-29.

Пройшлись “Чумацьким шляхом”

У першому півріччі 2013 навчального року основні зусилля Повітряних Сил зосереджувалися на забезпеченні підвищення рівня бойової та мобілізаційної готовності, підтриманні рівня готовності чергових сил з протиповітряної оборони до виконання завдань за призначенням, опануванні новими та удосконаленні існуючих методик підготовки військ, форм і способів їх застосування. Втім, основні ресурси були зосереджені на здійсненні підготовки визначених військових частин та підрозділів до наймасштабнішого заходу оперативної підготовки, що проводився в Повітряних Силах у першій половині 2013 року, – двостороннього дослідницького командно-штабного навчання “Чумацький шлях”.

Протягом практичної фази цього навчання з військових аеродромів у небо піднялися підрозділи тактичної авіації ЗС України. Так, з метою ураження наземних цілей з аеродрому Гавришівка було піднято екіпажі Су-25, що напередодні здійснили перебазування з миколаївської авіабригади. Крім того, екіпажі із Старокостянтинова, на Су-24М, практичним бомбометанням на Києво-Олександрівському полігоні завдали авіаційного удару по умовному супротивнику. Дорозвідку об’єктів, після нанесення авіаударів, провели екіпажі Су-24МР. Дії всіх бомбардувальників прикривали винищувачі Су-27 з Житомирської області. Паралельно з ними МіГ-29 здійснювали перехоплення “ворожого” літака-розвідника. Згодом Су-27 і МіГ-29 відбили повітряний удар, який імітували екіпажі з Хмельницької області на літаках Су-24МР та Су-24М.

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак зазначив, що під час навчання було досліджено перспективну систему управління протиповітряною обороною України, а органи управління набули досвід з планування управління і застосування угруповань військ. Для цього залучалися й підрозділи Сухопутних військ Збройних Сил України.

Міжнародне співробітництво

До найважливіших заходів першого півріччя цього року слід віднести участь авіації Повітряних Сил у міжнародній військово-транспортній операції “Північний сокіл – 2013”, яка стала традиційною для України та Королівства Данія. За підсумками цієї операції, активна фаза якої проходила на острові Гренландія, з авіаційної бази Туле на станцію Норд було перевезено 580 тонн авіаційного гасу та більше 20 тонн вантажів мелітопольськими екіпажами військово-транспортного літака Іл-76 МД. Операція є унікальною у своєму роді, і співпраця датчан з українцями планується й надалі.

Крім того, деякі практичні заходи міжнародного співробітництва передбачається провести й у другому півріччі. Передусім, це участь у заходах міжвидової підготовки, набуття бойових спроможностей визначеними підрозділами авіації, ЗРВ, РТВ, участь визначених активів Повітряних Сил у міжнародних навчаннях та операціях, зокрема у спільних навчаннях з бойовою стрільбою військ Військово-повітряних сил держав-учасниць Співдружності незалежних держав – “Бойова співдружність – 2013”.

Пріоритет – на модернізацію

Як би там не було, але пріоритетними напрямками розвитку авіаційної техніки сьогодні залишається продовження модернізації парку існуючих літаків та вертольотів, освоєння модернізації безпілотних літальних апаратів, створення тактичних безпілотних комплексів, а також закупівля авіаційних тренажерів.

Адже сьогодні на озброєнні авіації Повітряних Сил Збройних Сил України – досить сучасні бойові літаки Су-27, МіГ-29, Су-24М, Су-24МР, Су-25, транспортні та спеціальні літаки Іл-76МД, Ан-24, Ан-26, Ан-30, навчальні літаки Л-39, Ан-26Ш, транспортно-десантні і спеціальні вертольоти Мі-8, Мі-9 різних модифікацій, навчальні вертольоти Мі-2, а також безпілотні комплекси “Рейс” та “Стриж”. Ці літальні апарати, як і зенітні ракетні системи, належать до військової техніки, що була виготовлена переважно наприкінці 80-х – початку 90-х років. Це доволі потужна військова техніка, яка міжнародними фахівцями визнана однією із кращих у світі за своїми характеристиками. Сьогодні авіаційні частини, підрозділи зенітних ракетних та радіотехнічних військ Повітряних Сил укомплектовані військовою технікою відповідно до штатної потреби. Щорічно відповідно до виділених коштів проводиться їх плановий капітальний ремонт та модернізація.

Тому основними напрямками оновлення наявного парку озброєння та військової техніки виду є відновлення справності, продовження ресурсу та модернізація. Тобто переведення їх на експлуатацію за технічним станом та індивідуального продовження строків служби. Також розглядається можливість закупівлі нових зразків озброєння та військової техніки.

Скажімо, у минулому році було відремонтовано та введено до строю 95 літаків. 65 із них – силами військових частин. Решта – 30, отримано з авіаційно-ремонтних підприємств.

– Модернізація дозволить суттєво підвищити бойові можливості літальних апаратів до рівня сучасних вимог, – розповідає Командувач Повітряних Сил, – якість вирішення навігаційних завдань, точність застосування озброєння та інше. Також дозволить забезпечити мінімально необхідний рівень взаємосумісності зі стандартами НАТО. Крім цього, на всіх типах літальних апаратів, що модернізуються, буде можливість збільшити номенклатуру авіаційних засобів ураження та суттєво підвищити точність застосування некерованих авіаційних засобів ураження, рівень безпеки польотів.

Ставка на вітчизняний ОПК?

Сьогодні Повітряні Сили ЗС України мають на озброєнні оптимальну кількість зенітних ракетних комплексів (ЗРК) С-300ПТ1, С-300ПС і “Бук-М1” та автоматизовані системи управління бойовими діями частин ЗРВ. Переважна кількість цього озброєння і техніки, як і в ситуації з літаками, експлуатується більше 25 років. Але її бойові та експлуатаційні характеристики цілком можливо вважати прийнятними. Підтвердженням цьому є щорічні тактичні навчання з бойовими стрільбами зенітними керованими ракетами, у результаті яких зенітники отримують високі показники надійності та бойової ефективності цього озброєння супроти засобів повітряного нападу розробок кінця минулого сторіччя.

Однак провідні країни світу вже зробили великий крок уперед стосовно засобів повітряного нападу. Йдеться про досяжність, бойову ефективність, помітність та інші питання, тому модернізація існуючих та створення нових зразків озброєння для Повітряних Сил зараз є на часі. Тому навіть в умовах недостатнього фінансування Повітряних Сил ці заходи є першочерговими, і їх фінансування проходить у максимально можливих обсягах із мінімальними затримками.

За словами Командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Юрія Байдака, нинішню ситуацію покращує мала модернізація на існуючих типах зенітних ракетних комплексів. Вона проводиться з метою покращення характеристик виявлення та супроводження повітряних цілей з одночасним покращенням експлуатаційних характеристик.

Наступним кроком є повне переоснащення частин ЗРВ Повітряних Сил Збройних Сил України новими і модернізованими зразками ОВТ для подолання розриву між існуючими засобами повітряного нападу та засобами боротьби із ними. Це питання має вирішуватися на державному рівні, і десь на 2025 рік Повітряні Сили могли б отримати готовий вітчизняний продукт.

Звичайно, можна закупити за кордоном певну кількість сучасних ЗРК дальньої дії, середньої і малої дальності, але це призведе до залежності від поставок запасних частин, навчання бойових обслуг і технічних фахівців, поставок експлуатаційної та ремонтної документації.

При відповідному фінансуванні вітчизняні наукові установи та виробничі можливості підприємств промисловості спроможні вирішити це важливе питання, і основні їх зусилля повинні бути зосереджені, в першу чергу, на розробці достатньо вузького спектру базових технологій до 2017 року. Реалізація цього підходу дозволить Україні створити якщо не власний сучасний ЗРК, то хоча б окремі критичні його складові, що дозволить завантажити виробничі потужності власного оборонно-промислового комплексу та не попадати у залежність до інших країн світу в питаннях озброєнь.

Коментуючи питання щодо оновлення озброєння радіотехнічних військ, генерал-лейтенант Юрій Байдак розповів, що протягом останніх років у їх підрозділи надійшли та стали на бойове чергування нові радіолокаційні станції, зокрема модернізовані РЛС П-18МА, РЛС П-18МУ, РЛС П-18 “Малахіт”, РЛС 5Н84АМА та РЛС 35Д6М. Зазначене озброєння використовується в сучасній автоматизованій системі управління.

У подальшому постачання у війська сучасних засобів радіолокації буде продовжено. З цією метою у 2013-2014 рр. сплановано поставити не менше 5 сучасних модернізованих РЛС різного типу. За умов достатнього фінансування запланованих заходів розвитку є цілком реальні перспективи щодо поступового переозброєння радіотехнічних військ сучасними засобами радіолокації.

Зі святом!

Користуючись нагодою, Командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак вітає усіх військовослужбовців виду, працівників Збройних Сил та їхні родини з Днем Повітряних Сил Збройних Сил України:

– Дякую всім за самовіддану працю заради підвищення боєздатності нашого війська. Також висловлюю вдячність ветеранам виду за відданість справі, за той вагомий внесок, який вони здійснюють у військово-патріотичному вихованні нинішнього покоління захисників Вітчизни. Бажаю усім щастя, здоров’я, родинного благополуччя, а також нових успіхів у благородній справі служіння українському народові.

Юрій Ігнат. “Крила України”.

КАДРИ

Дефіцит пілотів

ВПС США зіштовхнулися з дефіцитом пілотів бойових літаків, який нинішнього року зріс до двохсот осіб. Як пише The Los Angeles Times, якщо реалізовані в цей час програми підвищення виплат і привабливості військової служби не спрацюють, дефіцит висококваліфікованих льотчиків у ВПС США сягне 700 пілотів вже до 2021 року. У цей час в американських військово-повітряних силах служать близько трьох тисяч льотчиків.

Причин появи дефіциту пілотів дві. По-перше, привабливість військової служби знизилася. За даними Пентагону, сьогодні тільки 65 відсотків військовослужбовців вирішують продовжувати свої контракти на п'ять років після того, як відслужили десять років за першим контрактом. Для порівняння, в 1993 році цей показник складав 80 відсотків. До 11 року служби пілоти ВПС США в середньому одержують грошове забезпечення в розмірі 90 тисяч доларів на рік.

По-друге, з початку 2000-х років ВПС США стали активніше розвивати парк безпілотних літальних апаратів різних класів, різке збільшення парку яких вимагало перепрофілювання бойових льотчиків на контролерів центрів БЛА. Зокрема, за останні десять років 153 льотчики були перепризначені в оператори безпілотників MQ-1 Predator і MQ-9 Reaper.

Для того, щоб здолати дефіцит першокласних військових льотчиків, Пентагон раніше відкрив набір добровольців на контрактну службу. Підписати контракти планується з 130 льотчиками. Після підписання контракту, військовослужбовцю гарантують винагороду в розмірі 225 тисяч доларів (по 25 тисяч доларів на рік протягом дев'яти років). Контракти із добровольцями планується підписувати строком на дев'ять років. Розмір грошового забезпечення визначатиметься за підсумками тестування й співбесіди. Залежно від результатів, воно складе від 34,5 до 97,4 тисячі доларів. Таким чином, з урахуванням винагороди щорічні виплати кожному пілотові-контрактнику становитимуть від 59,5 до 122,4 тисячі доларів.

ТЕСТИ

Як повідомляє www.airbusmilitary.com, в рамках низки тестів, що проводилися на одній із баз ВПС Великобританії, Airbus Military успішно продемонструвала здатність нового транспортного літака A400M розгорнути доставлені транспортні засоби та війська й швидко захопити ворожий аеродром. На фото видно, як здійснюється десантування посадковим способом бойової розвідувальної машини та автомобіля підтримки із причепом. При цьому, пілоти A400M не вимикають двигуни, аби літак мав можливість негайно залишити аеродром. Подібну тактику зазвичай застосовують для створення плацдарму, аби у подальшому була можливість для безпечної передислокації основних сил. A400M одночасно може доставити до 60 військовослужбовців разом із з транспортними засобами.

АРСЕНАЛ

Стратегічне командування закликає до модернізації ядерної зброї

США повинні прискорити програму модернізації ядерної зброї, наявної на озброєнні, і не скорочувати витрати на відповідні програми. Про це, як повідомляє Defense News, заявив глава Стратегічного командування Збройних сил США генерал Роберт Келер. За його словами, така необхідність викликана тим, що більшість ядерних систем озброєння була зроблена понад 20 років тому.

Найбільш пріоритетним напрямком, на думку Келера, є модернізація й подовження термінів служби ядерних авіаційних вільнопадаючих бомб B61, розроблених у 50-ті роки. Ці боєприпаси є основною зброєю стратегічних бомбардувальників B-2 Spirit і вони ж стануть основною зброєю перспективних далеких бомбардувальників NGB. За словами Келера, модернізація B61 дозволить не тільки підвищити надійність боєприпасів, подовжити їх термін служби, а й використовувати їх на перспективних винищувачах F-35 Lightning II і модернізованих бомбардувальниках B-2. На модернізацію бомб B61 необхідно більше восьми мільярдів доларів. Тим часом, за оцінками ряду урядових організацій, модернізація ядерного арсеналу є надто вартісною й не обов'язковою, оскільки вона спрямована проти загрози, якої аналітики не передбачають щонайменше найближчі десять років.

Програма модернізації ядерної зброї США була обнародувана в травні 2011 року. У ній йдеться про подовження термінів служби стратегічної й деяких типів тактичної ядерної зброї, а також створення нових атомних силових установок для ВМС США. У першу чергу йшлося про модернізацію й уніфікацію боєголовок W78, подовження термінів служби W76 і модернізацію бомб B61.

НА РИНКУ ОЗБРОЄНЬ

Обсяг експорту ізраїльської продукції військового призначення й зв'язаних послуг за підсумками 2012 року склав 7,5 мільярда доларів, повідомляє Jane's із посиланням на Агентство з військового експорту й оборонного співробітництва (SIBAT) Ізраїлю. Для порівняння, у 2011 році цей же показник склав 5,8 мільярда доларів.

Ізраїль відзвітував про ріст військового експорту

Більше половини усіх поставок озброєнь і військової техніки припало на країни Азіатсько-Тихоокеанського регіону. У ці держави було поставлено продукції на загальну суму 4,5 мільярди доларів. Найбільшим попитом користувалися радіолокаційні станції різного призначення, системи противопітряної оборони й різні класи й типи ракет. На продукцію для ВМС припало близько десяти відсотків всіх поставок, а на безпілотні системи – близько трьох відсотків.

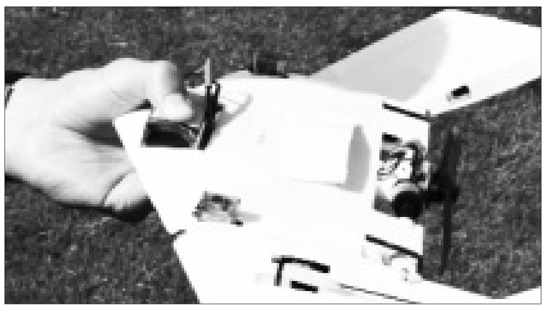
Основними постачальниками продукції військового призначення у 2012 році, як і в попередні, стали підприємства Israel Aerospace Industries, Israel Military Industries і Rafael Advanced Defense Systems. Їхня частка в загальному обсязі військового експорту склала близько 70 відсотків. На частку оборонних поставок Ізраїлю торік довелося 70 відсотків усього обсягу продукції військового призначення, що випускається в країні. Раніше дані про обсяги військового експорту оголошували Великобританія й Франція. Зокрема, Великобританія, за даним уряду країни, поставила за кордон оборонної продукції на загальну суму в 13,8 мільярда доларів. Для Франції аналогічний показник склав 6,3 мільярда доларів.

РОЗРОБКИ

"Ходячий безпілотник"

Швейцарська федеральна політехнічна школа Лозанни (EPFL) розробила новий мініатюрний безпілотний літальний апарат DALER (Deployable Air Land Exploration Robot), що здатний також пересуватися по землі, використовуючи як "ноги" власні крила. Використання крил для пересування по землі дозволило спростити конструкцію апарата й підвищити його прохідність.

Крила безпілотника закріплені на поворотних механізмах, які під час польоту фіксують аеродинамічні поверхні в горизонтальному положенні, а під час пересування по землі – обертаються. DALER здатний переміщатися по поверхні зі швидкістю до 0,2 метра за секунду й долати перешкоди, висота яких не уточнюється. Конструкція апарата посилена для твердої посадки.

У повітрі DALER являє собою літальний апарат, сконструйований за схемою "літаючого крила" із гвинтом у хвостовій частині. Яке саме корисне навантаження здатен нести безпілотник, не уточнюється. Попередньо, DALER буде корисний під час проведення різнорідних розвідувальних операцій з повітря й на землі, наприклад, у приміщеннях.

КОНТРАКТИ

США поставлять Іраку озброєнь на 1,9 мільярда доларів

Міністерство оборони Іраку розмістило в США замовлення на поставку озброєнь і військової техніки на загальну суму в 1,95 мільярда доларів. Як повідомляє Defense News, Управління військового співробітництва (DSCA) Пентагону повідомило Конгрес США про можливу угоду. До замовлення увійшли бойові броньовані машини Stryker і вертольоти, а також послуги з поставки запчастин і технічного обслуговування бронеавтомобілів американського виробництва.

Замовлення на бронемашини Stryker стало найбільшим у рамках поданої заявки. У цілому міністерство оборони Іраку розраховує одержати 50 нових бронемашин з радіаційним, хімічним і біологічним захистом, а також запчастини до них. Загальна вартість бронеавтомобілів оцінюється в 900 мільйонів доларів. Крім того, якщо Конгрес схвалить угоду, Ірак одержить 12 багатоцільових вертольотів Bell 412EP на 300 мільйонів доларів для проведення пошуково-рятувальних операцій.

Сума замовлення на поставку запчастин і технічне обслуговування бронетехніки оцінюється в 750 мільйонів доларів. Якщо цей контракт буде підписаний, американські компанії повинні будуть забезпечити технічне обслуговування броньованих ремонтно-евакуаційних машин M88A1 і M88A2, бронетранспортерів M113, різних гаубиць і бронеавтомобілів HMMWV. Ця угода буде розрахована на п'ять років.

У цей час США є найбільшим постачальником озброєнь і військової техніки Іраку. За останні кілька років Вашингтон продав і передав Багдаду продукції військового призначення на загальну суму в 12 мільярдів доларів. Відповідно до звіту США про поставки озброєнь в 2012 році, представленому в Регістр звичайних озброєнь ООН, Вашингтон передав Іраку 449 бронетранспортерів M113A2, 30 командно-штабних машин M577A2 і 28 самохідних артилерійських установок M198.

КОНВЕРСІЯ

Компанія “Космотрас” відновлює пуски конверсійних ракет “Дніпро”

Про початок пускової кампанії і поновлення активної діяльності оголосила компанія “Космотрас” – російсько-українське СП, що спеціалізується на підготовці та запусках стратегічних ракетних комплексів Р-36М УТТХ (за договором СНО-1 – РС-20Б, за класифікацією NATO – SS-18 Satan), що знімаються з бойового чергування.

На цей рік “Космотрас” заявив два пуски, на наступний рік, за інформацією Роскосмосу, планується п’ять стартів. Це досить масштабне розширення пускової кампанії.

Пускова діяльність “Космотрасу” була припинена два роки тому. Зараз учасники програми “Дніпро” домовлялися про нові умови роботи за програмою.

Переговори успішно завершилися у квітні цього року, коли й було прийнято рішення про продовження робіт за програмою “Дніпро”.

Серед засновників “Космотрасу” з українського боку – Фонд держмайна України, ПАТ “Хартрон”, з російської – чотири підприємства Роскосмосу і ЗАТ “Асконд”. Структура володіння незабаром може змінитися: казахстанська держкомпанія “Гариш Сапари” торік отримала в російській урядовій комісії з контролю за іноземними інвестиціями право придбати до 33% акцій “Космотрасу”. За словами директора з маркетингу компанії “Космотрас” Євгенія Солодовникова, ця угода поки не здійснена.

Ракети РС-20Б серійно випускалися дніпропетровським “Південмашем” з 1979 року. За раніше опублікованою інформацією, станом на травень 2006 року у складі РВСП було 74 шахтних пускових установки з МБР Р-36М УТТХ і Р-36М2, оснащених 10 бойовими блоками кожна. Точну кількість доступних на сьогодні ракет з’ясувати не вдалося. За словами Солодовникова, доступних для використання як носіїв ракет РС-20Б зараз стільки, що “Космотрас” може забезпечити потреби в запусках до 2017 року включно.

У 1990-х роках минулого століття НВО “Південне” і 4-е ЦНДІ МО провели роботи зі збільшення гарантійного терміну експлуатації ракет РС-20Б спочатку з 10 до 15 років, а потім до 20 років.

Майже всі доступні нам ракети зараз близькі до завершення термінів експлуатації, але є можливість їх продовжувати. Фахівці зараз працюють за програмою продовження терміну придатності носіїв.

За словами джерела в Роскосмосі, вартість одного запуску “Дніпра” в контрактах цього року – $ 30 млн. Для порівняння: запуски ракетою середнього класу “Зеніт” коштують $ 80-90 млн. І запуски носіями важкого класу “Протон” після серії невдач при запусках відкотилися приблизно в той же діапазон (раніше вони коштували на $ 5-10 млн дорожче).

Якщо намічена пускова кампанія “Дніпра” пройде успішно, ці ракети можуть витіснити з ринку “Рокот”, головного конкурента у легкому класі, особливо з урахуванням непростої ситуації з їх розгінними блоками “Бриз-КМ”.

ПЛАНИ

Уганда збирається стати космічною державою

Уганда планує запустити перший в історії країни космічний супутник. Проте відбудеться це не в результаті діяльності урядової програми. Ініціатором виходу Уганди в космос є інженер-любитель Кріс Нсамба, який самостійно намагається зробити свою Батьківщину повноправною учасницею космічної гонки.

Супутник Нсамби буде розміром з великий надувний м’яч, на ньому планується встановити GPS-навігатор, сонячну батарею і камеру. “Населяти” перший угандійський космічний апарат буде щур. Щоб вивести супутник на орбіту, спочатку буде задіяний метеозонд. Завдяки йому апарат досягне висоти 36 тис. метрів – а там уже запрацюють реактивні мікродвигуни. За планом Нсамби, супутник повинен сфотографувати Уганду з космосу і передати фото до “центру управління” інженера-любителя.

Фінансується угандійська “космічна програма” в основному приватними пожертвуваннями. Однак влада країни також надає посильну допомогу: президент Йовері Мусевені виділив команді Нсамби невеликий грант. До того ж, глава майбутньої космічної держави дав дозвіл на запуск космічного об’єкта і пообіцяв, що особисто огляне супутник перед запуском.

ПІДГОТОВКА ДО СТАРТУ

На Байконурі ведуться роботи з реалізації програми МКС

На космодромі Байконур продовжуються роботи з підготовки до запуску транспортного пілотованого корабля (ТПК) “Союз ТМА-11М”. Сьогодні в монтажно-випробувальному корпусі майданчика 112 космодрому почалося вивантаження з вагонів блоків ракети-носія (РН) “Союз-ФГ”. Ця ракета буде використана для виведення на орбіту ТПК “Союз ТМА-11М” з екіпажем 38/39-ї експедиції МКС.

Старт ракети з майданчика 1 космодрому планується виконати 7 листопада 2013-го.

Підготовку за програмою польоту 38/39-ї експедиції проходять екіпажі у складі: Михайло Тюрін (Росія), Річард Мастраккіо (США), Коїчи Ваката (Японія) і Максим Сура (Росія), Грегорі Уайсмен (США), Олександр Герст (Німеччина).

Одночасно на Байконурі йдуть роботи з пілотованим кораблем “Союз ТМА-10М” (пуск намічено на 26 вересня), який проходить автономні перевірки, та вантажним кораблем “Прогрес М-21М” (пуск заплановано на 21 листопада), який переводиться фахівцями в режим зберігання.

ПУСКИ

Запущено “Прогрес М-20М”

28 липня 2013 року з ПУ №6 майданчика №31 космодрому Байконур стартовими командами підприємств ракетно-космічної галузі Росії здійснений пуск ракети-носія “Союз-У” з вантажним транспортним кораблем “Прогрес М-20М”. Пуск успішний.

Через 8 хвилин і 49 секунд після старту корабель відокремився від останнього ступеня носія і вийшов на початкову навколоземну орбіту. Зближення корабля з МКС відбувалося за “короткою схемою”.

Через декілька годин вантажний транспортний корабель “Прогрес М-20М” пристикувався до МКС. Корабель доставив на станцію 2366 кілограмів різних вантажів, в числі яких паливо, повітря, продукти харчування, апаратура для проведення наукових експериментів і посилки для членів екіпажу МКС.

ДЛЯ УПРАВЛІННЯ СУПУТНИКОМ

Завершено монтаж наземних засобів управління KazSat-3

Фахівцями ВАТ “Інформаційні супутникові системи” імені академіка М.Ф.Решетньова “завершено перший етап робіт з монтажу апаратно-програмних засобів для управління телекомунікаційним супутником KazSat-3 на території Казахстану.

За контрактом на виробництво космічного апарата KazSat-3 в інтересах Казахстану ВАТ “ІСС” відповідає не тільки за проектування, розробку, виготовлення та випробування супутника, але також за створення основного і резервного наземних комплексів управління – “Акколь” і “Алмати”. Вони будуть включати в себе антенні і командно-вимірювальні системи, систему моніторингу зв’язку, а також центри управління польотами.

Для забезпечення їх функціонування представники “решетньовської фірми” виконали перший етап робіт з монтажу та налаштування апаратно-програмних комплексів, які представляють собою кластерні системи, мережі зберігання даних, засоби зв’язку і передачі даних та загальносистемне програмне забезпечення.

У міру готовності наземного комплексу управління до експлуатації фахівці ВАТ “ІСС” проведуть поставку спеціального програмного забезпечення управління космічним апаратом і динамічного програмного імітатора супутника KazSat-3, створеного на сибірському підприємстві. Програмний імітатор дозволить змоделювати функціонування космічного апарату на орбіті, що дасть можливість представникам замовника навчитися і потренуватися в експлуатації супутника ще до його виведення на орбіту. З його допомогою буде проведено тестування спеціального програмного забезпечення основного і резервного наземних комплексів управління.

В Афган ми потрапляли різними шляхами…

Дорога до Афганістану у кожного з ветеранів тієї далекої війни складалася по-різному. Хтось дізнавався про майбутню місію за рік-півтора. Напружена підготовка, загартування, вивчення досвіду, і не тільки офіційного, а й тих, хто вже повернувся додому після виконання інтернаціонального обов'язку. Хтось – за два-три місяці. Відпустка, прощання з рідними, "відвальна". Та були, нехай їх і не так вже й багато, такі офіцери, хто збирався до Афгану за два-три дні. І в ці дні спресувалися миті прощання з рідними та друзями, оформлення документів, вивчення досвіду… По-всякому бувало.

Луганськ. 2013 р.

Полковник запасу Віктор Денисенко весь шлях підготовки до інтернаціональної місії пройшов менше ніж за тиждень.

– У 1981 році я був майором, заступником командира ескадрильї по політчастині навчального авіаційного полку Луганського вищого військового авіаційного училища штурманів на літаках Ан-12, що дислокувався в Луганську. Після закінчення цього училища в 1971 році (між іншим, один з перших випусків) встиг "освоїти крісло штурмана" літаків Ан-12, Ан-26 та Ту-134. Про війну в Афганістані, звичайно, знав. Не думав, що мене омине річне відрядження для виконання інтернаціонального обов'язку, та плани на той рік мав зовсім інші – Військово-політична академія ім. В.І. Леніна. Як і належить кандидатові на вступ до цього вищого навчального закладу, наприкінці весни того року я був у відпустці.

Проте життя військової людини – ланцюжок випадковостей. Такою неочікуваною подією для майора Віктора Денисенка став виклик до начальника училища в один з останніх днів відпустки. Розмова була короткою. Не вдаючись до подробиць, генерал коротко сказав:

– Вам, товаришу майор, належить терміново прибути в штаб 17-ї Повітряної армії, в Київ. Літак вже чекає на виліт.

Та невідомість була недовгою. У штабі армії пояснили причину термінового виклику. Вертолітна ескадрилья на Мі-6 51-го гвардійського окремого вертолітного авіаполку, що на той час підпорядковувався командуванню 17-ї Повітряної армії, повинна була на початку літа відбути з Олександрії в Афганістан. Вона мала підсилити транспортну складову 280-го окремого вертолітного авіаполку, що дислокувався на півдні Афганістану, в Кандагарі. І все б нічого, та заступник командира ескадрильї по політчастині (військова спеціальність – штурман вертольота Мі-6) навідріз відмовився виконувати інтернаціональний обов'язок. У штабі армії вирішили терміново підшукати заміну: досвідченого штурмана, заступника командира ескадрильї по політичній частині, котрий би міг вилетіти в Афганістан. Незважаючи на те, що 17-а ПА – об'єднання чималеньке, вибір був невеликий. Ця армія була "навчальною": у її складі налічувалося майже десяток військових авіаційних училищ, які дислокувалися на території України, та навчальні авіаполки, де курсанти вчилися літати, обслуговувати авіатехніку, керувати польотами авіації. І лише один вертолітний полк – в Олександрії. Вертолітників-штурманів Мі-6, заполітів ескадрилей в полку більше не було. Та й в повітряній армії, видно, теж. Тому посаду запропонували найбільш підготовленому штурману-замполіту, кандидату на вступ до ВПА. А те, що транспортний літак – не транспортний вертоліт, так це не біда. Мав би штурман достатню підготовку – з часом освоїть. Так заступнику командира ескадрильї штурману літака Ан-12 Віктору Денисенку доля визначила улітку 1981 року шлях не до прохолодної Москви, а до спекотного Кандагара на посаду заступника командира ескадрильї штурмана вертольота Мі-6.

– На збір, прощання, оформлення документів в мене було дві доби, – згадує Віктор Іванович. – Крім того, потрібно ще було пройти медкомісію, адже відбував для виконання польотів за кордоном, в горах та пустелях Афганістану. В училищі та полку робота з підготовки у відрядження розпочалася ще до мого прильоту в Луганськ. Стройова готує документи, терміново зібралася медкомісія… Почав складати речі. Зимовий одяг, літній, повсякденна форма, льотна – чималий багаж виходить. У 1981 році я був одним з перших в полку, хто вилітав на війну, поради спитати ні у кого. Проте життєвий досвід допоміг. Парадну форму залишив удома, про що ні разу не пошкодував.

Не всі лікарі військової медкомісії на той день були в Луганську. Відпустки. Училище готувалося до прийому нових курсантів. Лабораторія не працювала. Та хіба труднощі зупиняли військових? Необхідні медичні аналізи відправили робити в обласну лікарню. Саме цей момент сплив у пам'яті ветерана, коли розповідав про початок своєї афганської епопеї.

– Лікар, старша за мене жінка, у мить, коли ми залишилися наодинці, прямо запитала: "Хочеш, напишу – нікуди не полетиш?". Та від долі я вирішив не тікати.

Кандагар. Новий, 1982 р.

За два дні – урочисте шикування частини, винесення Бойового Прапора, напутні слова – і замполіт відбув в Олександрію. Там теж не довелося довго затримуватися. Представився своєму майбутньому командиру підполковнику Степану Білогану, подивився на прощання вертолітників з рідним полком – і знову в небо. З Кривого Рогу Іл-76 за кілька годин переправив майбутніх афганців у далеку Середню Азію.

Аеродром Кокайти, поблизу Термеза, зустрів спекою. Льотчики (а цим рейсом прибули лише екіпажі ескадрильї з Олександрії, наземний склад вже кілька тижнів як був в Афганістані, приймав техніку), розійшлися у своїх справах, а штурман майор Віктор Денисенко приступив до переначання на новий тип авіаційної техніки – транспортний вертоліт Мі-6.

– В Ташкенті, в штабі авіації, знали, що я, м'яко кажучи, чи не вперше сідаю в кабіну Мі-6. Льотчик-інспектор майор Богданович провів зі мною інструктаж. Потім – в Каган, містечко поблизу Бухари, де дислокувався вертолітний полк. До речі, першими на аеродромі в Кандагарі вертольоти посадили саме льотчики з Кагана. Там – кілька польотів, складання заліків та отримання необхідних допусків. Випробування я витримав. І 14 червня 1981 року разом з льотним складом ескадрильї прибув у Кандагар.

Кандагар зустрів спекою та суцільним хаосом. На заміну особового складу ескадрилей відводилося кілька днів. Перший день – розміщення, другий – вивчення інструкцій та району польотів за картами. І вже на третій день після прибуття в Кандагар вертолітники з Олександрії розпочали приймання району бойових дій: польоти змішаних екіпажів з льотного складу старої та нової ротації до місцин, куди доводилося літати найчастіше. Справа важлива, проте й тут не обійшлося без бюрократії, на яку часто не звертають увагу в мирному житті. Для льотчиків "нової ротації" не прибув ще спеціальний одяг, за ними не встигли закріпити парашути, зброю. Всі розуміють: літати без цього спорядження неможливо, проте й підготуватися до польоту так, як цього вимагають документи, виявляється, неможливо теж, а літати потрібно…

Зброю "позичили" у наземних техніків, про парашути домовилися з замінюваними спеціалістами, одягли ту льотну форму, що привезли з собою, й полетіли.

Афганістан нагадав про себе одразу. Вже на першому високогірному майданчику поблизу сторожового поста радянських військ в околицях Газні, де приземлився Мі-6, їх обстріляли. Зайняті розвантаженням вертольота, солдати одразу й не помітили душманів, що ховалися за камінням. Та й постріли за гулом двигунів почули не одразу. Першим був поранений правий льотчик лейтенант Альошин. Потім – технік прапорщик Додатко. Атаку спільними зусиллями відбили, і Мі-6 здійнявся в небо. Так для майора Віктора Денисенка перший виліт в Афганістані став першим бойовим. Саме тоді він побачив першу кров на тій війні. Якби ж то вона була останньою.

Поступово життя на військовому аеродромі налагодилося. Пройшла заміна, і місця в кімнатах звільнилися. "Своїми" стали парашути, зброя, спорядження. Поступово й маршрути в горах стали "знайомими". Почалась звична льотна робота, з тією лише поправкою, що літати доводилося зі зброєю, і кожної миті необхідно бути готовим реагувати на небезпеку з землі.

В ескадрильї, та й в полку, всі жили як одна велика сім'я. Вертолітники радянської армії, навіть серед льотчиків, – окрема каста. Тим більше, на Мі-6. Всі вони були однокашниками із Сизранського авіаційного училища, більшість проходили перепідготовку в навчальному центрі в Торжку. Якщо й служили в різних частинах, десь колись зустрічалися. А через спільних знайомих можна було отримати детальну інформацію про кожного. Навіть враховуючи, що тоді ще не існувало соціальних мереж та Інтернету. Замполіт ескадрильї майор Віктор Денисенко мало того, що був представником не вельми шанованого серед вертолітників племені політруків, так ще й був "чужим": закінчив Луганське училище штурманів, служив лише на транспортних літаках. Отож, незважаючи на те, що лише щойно сів у крісло штурмана вертольота, літати в небі, де кожна мить могла стати останньою, доводилося багато. Особистий наліт замполіта ескадрильї стрімко зростав, ледь не щодня додаючи по кілька годин в небі.

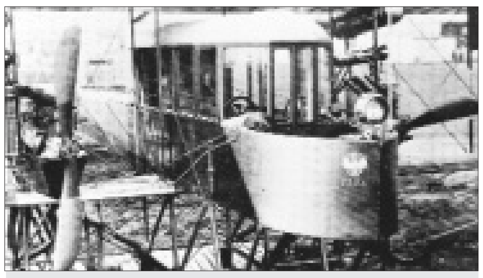
– Серед вертолітників я був "чужаком", – зізнається Віктор Іванович. – До того ж, напевне, "слава" мого попередника, котрий останньої миті відмовився летіти в Кандагар разом з особовим складом ескадрильї й таким чином знеславив нашу посаду, на перших порах формувала ставлення особового складу й до мене. Тож з першого дня доводилося виконувати найрізноманітніші завдання, здебільшого не найлегші.

Далі буде.

Віктор Гедз. "Крила України".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

5 – 11 серпня

5 серпня 1913 р. *здійснив політ перший у світі чотиридвигуновий біплан "Російський витязь" конструкції І.І.Сікорського.*

5 серпня 1953 р. *розпочалася розробка фронтового винищувача-перехоплювача з двигуном АЛ-7Ф, у варіантах із стрілоподібним (С-1) і з трикутним крилом (Т-1), поклала початок роботам в ОКБ П.О.Сухого по літаках Су-7 і Су-9.*

5 серпня 1963 р. *представниками США, Великобританії та СРСР у Москві було підписано Договір про заборону випробувань ядерної зброї в атмосфері, під водою і в космічному просторі.*

5 серпня 1972 р. *народився командир бригади тактичної авіації (м.Васильків) І.М.Петренко.*

5 серпня 1973 р. *запущено АМС "Марс-6".*

6 серпня 1913 р. *вперше в Росії здійснено стрільби по наземних цілях із кулемета, встановленого на літаку, О.Поплавко.*

6 серпня 2001 р. *на полігоні поблизу Актюбінська (Росія) під час демонстрації військової техніки екіпаж О.В.Галуненка на літаку Ан-70 вперше здійснив повітряне десантування БМД-3 вагою 15 т з висоти 500 м.*

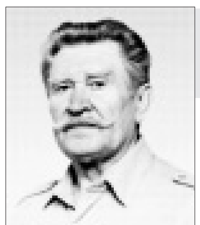
7 серпня 1933 р. *наказом Реввійськради пісня "Всё выше" оголошена маршем Повітряних сил СРСР – "Авіамарш".*

7 серпня 1943 р. *відбувся перший політ бомбардувальника Іл-6 з двигунами АЧ-30Б, екіпаж В.К.Коккінакі.*

7 серпня 1956 р. *народився командир ПвК "Центр" – заступник командувача ПС ЗС України (2005-2007) О.М.Хрус.*

8 серпня 1918 р. *народився розробник у галузі боєприпасів С.С.Голембіовський.*

8 серпня 1921 р. *народився Герой України І.О.Герасимов.*

8 серпня 1948 р. *народився заслужений льотчик-випробувач В.Г.Пугачов.*

8 серпня 1948 р. *народилася льотчиця-космонавт С.Є.Савицька.*

8 серпня 1966 р. *народився начальник Центру аеронавігаційного забезпечення авіації Збройних Сил України І.А.Романенко.*

8 серпня 1968 р. *народився командир навчальної авіаційної бригади (м.Чугуїв) Г.В.Дубовик.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

5 – 11 серпня

8 серпня 1988 р. *розочато експлуатацію Як-42Д із збільшеною дальністю польоту.*

8 серпня 1992 р. *вийшов перший номер авіаційного науково-популярного журналу "Аэрохобби", зараз – "Авиация и время" (головний редактор – О.М.Ларіонов).*

8 серпня *Указом Президента України від 01.02.2000 № 154/2000 встановлено як День військ зв'язку.*

9 серпня 1918 р. *народився льотчик-бомбардувальник Герой СРСР А.Р.Слівка.*

9 серпня 1928 р. *народився Герой Радянського Союзу заслужений льотчик-випробувач СРСР Ф.Д.Богданов.*

9 серпня 1938 р. *народився конструктор РКТ, Генеральний директор ВО "Південний машинобудівний завод" (1986-1991), Президент України (1994-2004) Л.Д.Кучма.*

9 серпня 1962 р. *народився начальник служби фізичної підготовки та спорту управління бойової підготовки Командування ПС ЗС України В.М.Білуха.*

9 серпня 2000 р. *наказом МО України двічі Герой Радянського Союзу генерал-лейтенант у відставці О.Г.Молодчий зарахований почесним льотчиком 185-го полку 13-ї гв.вбад ВПС ЗС України.*

10 серпня 1928 р. *народився льотчик–випробувач О.К.Яркін.*

10 серпня 1954 р. *народився начальник відділу військової символіки та геральдики Генерального штабу ЗС України О.Б.Муравйов.*

10 серпня 1992 р. *в Росії були створені Військово-космічні сили Росії.*

11 серпня 1918 р. *народився конструктор РН С.С.Крюков.*

11 серпня 1958 р. *народився начальник управління авіації Військ ППО ЗС України (1999-2004) В.Д.Ашкеназе.*

11 серпня 1988 р. *на озброєння РВСП прийняли РК з МБР Р-36М2, головний конструктор – В.Ф.Уткін.*

Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

Морской десант у Григорьевки. Обеспечение с воздуха

15 сентября прибывший в Одессу начальник оперативного отдела флота капитан I ранга О.Жуковский вручил командующему оборонительным районом директиву Военного совета флота от 14 сентября, в которой указывалось, что 17 сентября с 1 часа до 3 часов у Григорьевки будет высажен тактический десант. От командующего ООР требовалось в ночь на 17 сентября начать наступление. Однако командование ООР не могло согласиться с мнением Военного совета флота. Сил было недостаточно для обороны, не говоря о наступлении. Военный совет ООР предложил начать операцию после прибытия 157-й сд, то есть 21 сентября. Военный совет флота согласился с предложением Военного совета ООР, и операция была перенесена на 21 сентября 1941 года. К этому времени (18-19 сентября) в Одессу кораблями флота была доставлена 157-я стрелковая дивизия в количестве 12618 бойцов и командиров.

С прибытием новой дивизии положение в Одессе несколько улучшилось.

20 сентября командующий Приморской армией генерал-лейтенант Г.П.Сафронов на Военном совете ООР изложил в общих чертах план операции, из которого задачи авиации сводились к следующему: днем 21 сентября и в ночь на 22 сентября 1941 года авиация флота бомбовыми ударами по аэродромам и скоплению войск противника в восточном секторе нейтрализует противодействие его авиации и срывает сосредоточение войск; с рассветом 22 сентября истребительная авиация содействует наступлению 3-го полка морской пехоты и прикрывает корабли поддержки с воздуха; в тыл противника выбрасывается группа парашютистов, которая нарушает связь и боевое управление противника, создает панику в его тылу. Обеспечение с воздуха возлагалось на авиационную бригаду флота, размещенную на крымских аэродромах и авиаполк ООР.

22 сентября в 1 час 30 мин. во вражеском тылу с самолета ТБ-3, который вел старший лейтенант С.Гаврилов, был сброшен парашютный десант в составе 23 добровольцев-парашютистов. Все они успешно приземлились во вражеском тылу и приступили к выполнению задач.

К сожалению, авиация не обеспечила безопасного перехода морем из Севастополя в Одессу эсминца "Фрунзе", на котором следовал командующий эскадрой, он же командующий десантной операцией, контр-адмирал Л.Владимирский. Утром 21 сентября на подходе к Тендре с "Фрунзе" заметили атакованную авиацией противника канонерскую лодку "Красная Армения". Эсминец подошел к лодке для оказания помощи, но был атакован пикирующими бомбардировщиками Ju-87.

Первый налет на эсминец был отбит плотным огнем корабельной зенитной артиллерии. При повторном налете корабль получил попадание в корму, где располагались основные зенитные системы. Вышло из строя рулевое управление, в корабль поступала вода. "Фрунзе" сел на мель. Сопровождавший эсминец буксир "ОП-8", снял с "Фрунзе" людей и продолжал идти к косе. Тут же он подвергся налету авиации противника и от полученных повреждений лег на борт. Некоторые краснофлотцы старшины и офицеры эсминца "Фрунзе" погибли. Оставшиеся в живых личный состав эсминца и экипаж буксира под атаками пикирующих бомбардировщиков противника вплавь добрались до берега.

В 13 час. 22 сентября пикировщики противника сбросили на эсминец "Безупречный" 36 авиабомб. Корабль получил серьезные повреждения. А в 17 час. 30 мин. 19 бомбардировщиков противника совершили налет на эсминец "Беспощадный" и сбросили 84 бомбы. Взрывной волной смят форштевень до 44 шпангоута, затоплены три кубрика и центральный пост. От авиации противника получил ряд мелких повреждений и эсминец "Бойкий".

Действия десанта на берегу были успешными. 3-й морской полк к 18 час. 22 сентября выполнил поставленные ему задачи.

Перешедшие в наступление части 421-й и 157-й стрелковых дивизий в восточном секторе разгромили 13-ю и 15-ю пехотные дивизии противника, захватив в качестве трофеев большое количество боевой техники, оружия и военного имущества.

Положение под Одессой стабилизировалось. Однако к тому времени крайне неблагоприятно складывалась обстановка в Крыму. К концу сентября немецко-фашистские войска подошли к Перекопу. Создалась прямая угроза прорыва их на Крымский полуостров, его захвата, а вместе с ним и главной базы флота – Севастополя. В связи с этим Ставка 30 сентября 1941 года приказала Военному совету флота "эвакуировать Одесский оборонительный район и за счет его войск усилить оборону Крымского полуострова".

Далі буде.

ДО ДНЯ ФЛОТУ УКРАЇНИ

Продовження. Початок в №29.

На румбах "Красного Кавказа"

"Прощай любимый город, уходим завтра в море"

Войну "Красный Кавказ" встретил на Севастопольском рейде.

19 июня 1941 года корабль возвратился с учений, а на рассвете 22 июня открыл огонь по самолетам, налетевшим на Севастополь. Всего через несколько часов после фашистского налета "Красный Кавказ" и "Червона Украина" вышли на постановку мин вблизи Севастополя. 23 июня "Красный Кавказ" выставил 110, 24 июня – 90 мин. Начались почти непрерывные походы, бои по защите Одессы, Севастополя. Крейсер ставил минные заграждения, неоднократно конвоировал транспорты с войсками и боевой техникой, уничтожал артиллерийским огнем вражеские войска. В ночь на 22 сентября крейсер "Красный Кавказ" в составе отряда кораблей под командованием контр-адмирала С.Горшкова (крейсер "Красный Крым", эсминцы "Бойкий", "Безупречный") принял участие в высадке десанта морской пехоты (3-й Черноморский полк) в тылу противника у деревни Григорьевка. "Красный Кавказ" доставил 696 десантников, обстрелял из артиллерийских орудий главного калибра вражеские позиции. Эта успешная операция была огромной помощью защитникам Одессы. А через месяц, когда по приказу Ставки проходила эвакуация Приморской армии, крейсер в течение трех суток прикрывал своей дальнобойной артиллерией отход советских войск, нанося врагу большой урон, а затем, приняв на борт более двух тысяч бойцов и фонды одесского банка, последним ушел из Одессы. На переходе морем "Красный Кавказ" вступил в охранение четырех теплоходов, на борту которых находилось до 40 тысяч солдат Приморской армии. Пять жесточайших атак фашистской авиации отбили мощным огнем артиллеристы крейсера, ни один бомбардировщик не прорвался к теплоходам. Все они без потерь прибыли в Севастополь. Оказывая помощь защитникам Севастополя, "Красный Кавказ" вместе с другими кораблями бил главным калибром (180мм) по фашистам, уничтожая их батареи, танки и живую силу. Впоследствии крейсер перевозил войска и боеприпасы в осажденный Севастополь и эвакуировал из него раненых.

В период с 26 октября по 9 декабря 1941 года "Красный Кавказ" совершил пять походов в Севастополь, перевезя и эвакуировав 5277 человек, 58 машин, 70 орудий, около 17 вагонов боеприпасов и 10 вагонов продовольствия, выпустив при этом по немецким позициям 135 снарядов главного калибра.

В тяжелые дни второго штурма Севастополя – 21 и 22 декабря 1941 года – фашисты были уже уверены, что город будет в их руках. Но отряд кораблей под командованием вице-адмирала Ф.Октябрьского ("Красный Крым", лидер "Харьков", эсминцы "Незаможник", "Бодрый") во главе с крейсером "Красный Кавказ", под артиллерийским огнем и бомбежками прорвался в Севастополь. Корабли высадили тогда 79-ю бригаду морской пехоты (1500 человек), которая при поддержке огня кораблей с ходу вступила в бой. Приняв на борт 500 раненых, "Красный Кавказ" ушел к Балаклаве, откуда произвел артобстрел немецких позиций, выпустив 39 снарядов, после чего вернулся в Туапсе. Через день подошли транспорты и высадили 345-ю стрелковую дивизию. Фашисты были отброшены от Севастополя. А спустя неделю – 29 декабря – крейсер "Красный Кавказ" участвовал в Керченско-Феодосийской операции.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал сторінки до друку підготував Володимир Алєксєєв.

КОМАНДУВАННЯ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

проводить третій Міжнародний турнір з тенісу

на Кубок Повітряних Сил Збройних Сил України, присвячений 22-й річниці Незалежності України

22 – 27 серпня 2013 року:

<u>22 серпня:</u>

- до 15.00 прибуття учасників для участі в організаційній нараді, проведення жеребкування

<u>23 серпня:</u>

- 10.00 – 10.30 урочисте відкриття турніру;
- 8.00 – 19.30 проведення змагань

Міжнародний тенісний турнір Повітряних Сил
ВІННИЦЯ
2013

<u>24 серпня:</u>

- 8.00 – 13.00 проведення змагань;
- з 13.30 проведення культурної програми

<u>25-26 серпня:</u>

- 8.30 – 19.30 проведення змагань

<u>27 серпня:</u>

- 8.00 – 12.45 проведення змагань;
- 12.30 – 13.15 нагородження та закриття турніру

До участі у турнірі запрошуються військовослужбовці та працівники Повітряних Сил і Збройних Сил України та країн-сусідів: Республіка Білорусь, Російська Федерація, Республіка Польща, Республіка Туреччина, Словацька Республіка, Республіка Молдова, Румунія, Угорщина, інші країни, Військові представництва яких акредитовані в Україні, Київська асоціація військових аташе, представники структурних підрозділів Міністерства оборони, Генерального штабу та видів Збройних Сил України, тенісні клуби м. Вінниця, інших міст України

Змагання будуть проводитися на ґрунтових тенісних кортах Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону (м. Вінниця, вул. Свердлова, 185)

Інформаційна та медіапідтримка – ДО МОУ "*Крила України*"
Турнір проводиться за підтримки:
Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону, Державного підприємства СпецТехноЕкспорт, Миргородського заводу мінеральних вод

Головний суддя турніру: Сурін Олександр Миколайович
(Контактні телефони: +38 0432 59-62-72; 59-60-42; 067-430-86-01)

ЗМАГАННЯ

Смуга перешкод – шлях до відмінної фізичної форми

У Василькові відбулися змагання на першість Повітряного командування "Центр" з бігу на 1100 метрів з подоланням смуги перешкод у складі підрозділу. Змагання проводились серед військових частин Київського і Васильківського гарнізонів.

На спортивній базі Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил шість команд змагалися у спритності, силі та швидкості. Шістдесят військовослужбовців, озброєних автоматами Калашникова, долали дистанцію у 1100 метрів та смугу перешкод.

У напруженій та цікавій боротьбі перемогу здобули представники командного пункту міста Києва. Другу сходинку п'єдесталу посіла зенітно-ракетна бригада із селища Данилівка. Замикає трійку призерів команда окремого вузла зв'язку з Києва.

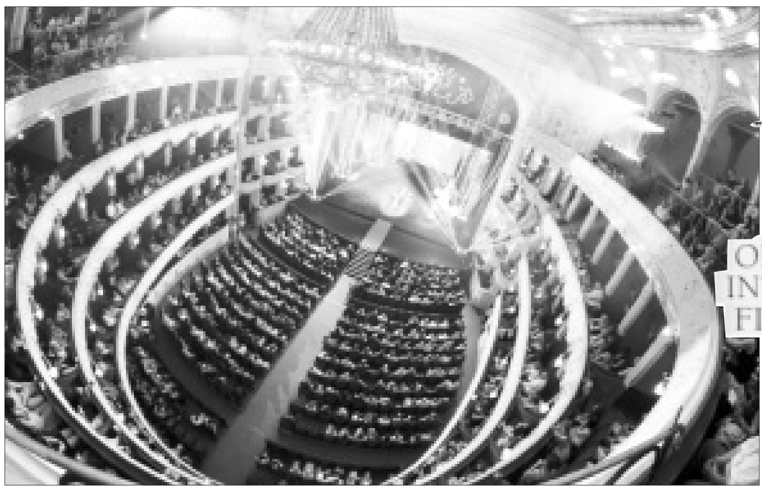
У ході змагань в особистому заліку кращими стали: лейтенант Василь Кашлаков з результатом 4 хв 16 сек (бригада тактичної авіації місто Васильків); капітан Дмитро Радченко – 4 хв 22 сек та представник команди переможців, старший солдат Іван Петріянчук – 4 хв. 24 сек.

ТВО командира Повітряного командування "Центр" – заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Валерій Романюк привітав переможців, нагородив команди кубками, грамотами та медалями.

– Популяризація спорту у військових частинах є важливим елементом, спрямованим на підтримання відмінної фізичної форми і здорового способу життя військовослужбовців. А високі спортивні досягнення є гарним показником їхньої фізичної підготовленості, – зазначив генерал-майор Валерій Романюк.

Команда-переможець буде захищати честь Повітряного командування "Центр" у чемпіонаті Збройних Сил України з бігу на 1100 метрів з подоланням смуги перешкод, який відбудеться наприкінці липня, на спортивній базі Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил ЗС України.

Любов Киналь.
м.Васильків.

Географ, що глобус пропив, отримав Золотого Дюка

ODESSA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

Наприкінці липня церемонією закриття в одеській Опері фінішував IV міжнародний Одеський кінофестиваль. Тоді були оголошені переможці у номінаціях "Краща акторська робота", "Кращий режисер", "Кращий фільм". Володарем же головного призу фестивалю – Гран-прі за результатами глядацького голосування став фільм Олександра Велединського "Географ глобус пропив". Тож Золотого Дюка та 12 тис. євро президент ОМКФ вручив режисеру і продюсеру картини Валерію Тодоровському. Окрім того, думка глядачів співпала з думкою професійного журі: цей фільм також удостоєний нагороди за "Кращий фільм фестивалю" у міжнародній конкурсній програмі.

У цьому році на сцені Оперного театру вперше була вручена нагорода за "Кращий український повнометражний фільм". Золотого Дюка з рук почесних гостей фестивалю – акторів Олександра Кузнєцова і Ольги Кабо – отримали режисери картини "Параджанов" Олена Фетисова і Серж Аведікян. Творці картини про великого режисера подякували Одеському кінофестивалю, на якому рік тому презентували проект свого фільму на пітчингу (презентація кінопроекту з метою знаходження інвесторів, готових його фінансувати).

Приз за кращу акторську роботу журі вручило грузинським акторкам фільму Нани Еквтімішвілі та Симона Гроса "У цвіту" – Ліці Баблуані і Маріам Бокерії. Це їхня перша нагорода.

Кращим режисером, за результатами Одеського кінофестивалю, став індійський кіномитець із фільмом "Ланчбокс" Рітеша Батру. На жаль, індійський гість не зміг залишитися на церемонію закриття фестивалю через прем'єру своєї картини в Індії, тому надіслав відеозвернення, в якому подякував глядачам за теплий прийом. Його відзначення відбулося під гучні овації залу, адже "Ланчбокс" здобув чимало відданих прихильників і довгий час був головним претендентом на гран-прі.

Фільмом-закриттям фестивалю став номінант на "Золоту пальмову гілку" Канн – фільм Валерія Бруні-Тедескі "Замок в Італії".

Після вручення нагород на пресбрифінгу організаторів, членів журі та переможців Вікторія Тігіпко зазначила, що кількість глядацьких відвідувань в цьому році зросла на 15%, і що ОМКФ планує розширювати фестивальні майданчики.

Загалом, четвертий Одеський міжнародний кінофестиваль минув вдало, хоч конкурсна програма цього року поступалася позаконкурсним переглядам та подіям. Глядачі змогли переглянути нові картини Кіри Муратової, Софії Копполи, Ульріха Зайдля, Алехандро Ходоровськи, Паоло Соррентіно, Пак Чхан-Ука, Йоса Стеллінґа та інших знаменитих кінорежисерів. На фестиваль приїздили Емір Кустуриця, Майкл Вінтерботтом та Ульріх Зайдль, а майстер-класи провели Роджер Корман, Олександр Роднянський, Іржі Менцль та інші.

Українські кінематографісти представили чотири повнометражні картини, з яких найцікавішими видаються цілком "глядацька" трагікомедія "Креденс" Валентина Васяновича і вишукано складна "артхаузна" драма Ігоря Подольчака "Делиріум". Доволі сильною була програма українського короткого метру, де брали участь як вже відомі серед любителів кінострічки, так і нові картини.

Цікаво, що визнана у світі короткометражка Мирослава Слабошпицького "Ядерні відходи" не отримала жодної нагороди в Одесі, натомість як стрічка Руслана Батицького "Уроки української", що вона традиційно викликає неприйняття у глядачів, здобула приз FIPRESCI.

Втім, із вибором представників Міжнародної асоціації кінокритиків цілком можна погодитися. "Уроки української" належить до картин, чиї достоїнства розкриваються не одразу, а після повторного перегляду. І після уважнішого погляду на цю стрічку, на другий план відходять проблеми із сюжетом та мотивацією героїв, зате уповні проявляється її болісна краса та поетика розпаду.

Наступний, п'ятий Одеський кінофестиваль проходитиме з 11 по 19 липня 2014 року.

Кормова частина палуби
Стиль, манера
Річка в Росії
100 м²
Оповідання А. Чехова
Батьківщина Джозефа Конрада
Марка літака
Хам, невихована людина
Званий вечір
Розмінна монета в Лаосі
Річка в Росії
Український авіаконцерн (2005-2011рр)
Ім'я Мопассана
Молодший матрос
Група народів в Африці

Переліт м'яча за межу
Гармаш
Річка в Росії
Поетичний твір
Аеродром у Криму
Фортифікаційна споруда
Злий дух
Листяне дерево
Христос для мусульман
Червоний командарм
Англійський співак
Туз (франц.)
Поштова станція в царській Росії
Марка вертольота
Скандинавський бог
Чародій
С-130
Місто у Святій Землі
Теплий вітер з гір
Місто в Росії
Богиня перемоги
Порт в Охотському морі
Барбюс
Півмавпа
Грошова одиниця Грузії
Грошова одиниця Д.Русі

Благородний газ
Радянський письменник
Селище на Кавказі
Країна Близького Сходу
Об'єднання церков
Членистонога тварина

Місто у Гані
Нота
Український художник
Ім'я Ганді
Віртуальний домашній вихованець
Англійська одиниця довжини
Марка літака

ЦІКАВО

Вінниця – найкраще місто для життя

За версією журналу "Фокус", найкращим містом для життя в Україні є Вінниця. На другому місці – Київ, на третьому – Івано-Франківськ. Першу п'ятірку замикають Чернівці і Львів.

Так, у Вінниці порівняно високий приріст населення за рахунок зростання народжуваності. При цьому відтоку населення за рахунок міграції практично немає. У місті також високий рівень ділової активності і, як наслідок, низький рівень безробіття.

У Вінниці середні показники за критеріями екології та вартості нерухомості. Але це не завадило місту обігнати в рейтингу столицю – у Києва за цими показниками результати виявилися гіршими.

У столиці – найбільший міський бюджет (в перерахунку на одного жителя), висока середня зарплата, один з найнижчих рівнів безробіття в Україні, високі показники ділової активності, інфраструктури та туристичної привабливості. Але Київ все ж не може похвалитися сприятливою екологічною ситуацією. Вартість нерухомості тут одна з найвищих в Україні. Погані показники у Києва і за рівнем злочинності.

У Івано-Франківську найнижчий рівень злочинності і найвищий показник із забезпеченості медичними послугами. Також він був відзначений найвищим балом за екологічну ситуацію в місті.

У Чернівцях сприятлива міграційна ситуація, інфраструктура і забезпеченість медичними послугами. Однак тут вельми висока вартість нерухомості при порівняно скромній середній заробітній платні.

У Львова традиційно високі показники за критеріями "Ділова активність", "Культура", "Вища освіта", "Інфраструктура" та "Рівень забезпечення медичними послугами". За критерієм "Туристична привабливість" Львів ділить першу сходинку з Києвом.

АВТОДРОМ

Honda покаже суперкар Acura NSX по телевізору

Японська компанія Acura проведе прем'єру суперкара NSX, який до цього був показаний лише у вигляді прототипів або концептів, через телетрансляцію. Позаяк розробники вважають, що звичайними прес-релізами з десятком фотографій вже нікого не здивуєш.

Серійна версія NSX постане в прямому ефірі 4 серпня. Північноамериканська "Хонда" організувала прем'єру першого серійного суперкара марки Acura на гоночному полотні Лексінгтона в штаті Огайо. Автомобіль проїде одне коло по треку та, мабуть, покаже все, на що здатний.

Головна ідея дизайнерів – злиття людини з автомобілем. Посадити більше ніж одного пасажира буде не можна: NSX двомісний. Найімовірніше, такі особливості обумовлені необхідністю розмістити двигун і вузли повнопривідної трансмісії Sport Hybrid SH-AWD. На тунелі, ближче до водія, розташуються кнопки управління КПП, налаштування підвіски, стоянкового гальма і кліматконтроля. На кермі – перемикачі передач. При всій підкресленій технологічності, дизайнери, однак, вирішили залишити на панелі приладів традиційні, стрілочні покажчики рівня пального і температури охолоджуючої рідини.

Плани щодо технічної начинки в Acura не змінилися – суперкар зроблять середньомоторним і гібридним. Основний двигун V6 буде мати пряме впорскування, а допомагати йому будуть три електромотори – два на передній осі і один в роботизованій коробці передач з двома зчепленнями.

Старт продажів намічений на 2015 рік.

Підготував Олександр Олехнович. "Крила України".

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед". м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20358 Зам. № 132228.
Перший редактор Сергій Свенцицький

MAKS
2013
МОСКВА
ЖУКОВСКИЙ
27.08 – 01.09
МЕЖДУНАРОДНЫЙ
АВИАЦИОННО-КОСМИЧЕСКИЙ
САЛОН
ВСЕГДА НА ВЫСОТЕ
Международный авиационно-космический салон МАКС заслуженно занял ведущее место в ряду крупнейших мировых авиа-форумов. Главная цель проведения МАКС – демонстрация российских высоких технологий и открытости внутреннего рынка России для совместных проектов с зарубежными партнерами.
WWW.AVIASALON.COM